

INTRODUCTION.

The present text is edited from two manuscripts in the library of the Asiatic Society of Bengal: both are in a good state of preservation.

These two transcripts appear to have had a common original and were transcribed for "D. Lumsden."

No copy of this rare manuscript exists in the British Museum. Rieu, p. 107, Vol. I, under the heading تاريخ الملوك نظام, states that that history "is enriched with several extracts from that interesting autobiography, in which Tahmāsp, like his contemporary Babur, speaks in the first person."

In the opinion of the present editor, these memoirs are disappointing; they are, however, not devoid of philological interest.

INDIAN MUSEUM, }
January 1912. }

D. C. P.

خواندکار آمدند فرمودم پشاه حضرت اری و حسن آغا شما خوش آمدید
و صفا آوردید - آنچه فرموده حضرت خواندکار است چنان می‌گفتم و از
اشارت ایشان تجاوز نمی‌نمایم و بهر خدمت که فرمایند ایستادگی دارم -
اما در برابر این نوع خدمت المی از حضرت خواندکار و سلیم خان جائزه
و جلدوئی^۱ که لایق ایشان باشد می‌خواهم و در عالم دوستی از خواندکار
توقع دارم که اذیت سلطان بایزید و فرزندان او نرسد * تمت الکتاب
بعون الله الملك الوهاب *

جلدو ۱ *jaldū*, T., a reward or gift from a great person.

گفته اند *

* بیت *

نکویی با بدان کردن چنان است * که بد کردن بجای نیک مردان
اما در همان روز امرا را در خفیه طلبیده فرمودم که از هر قومی جمعی
شجاع یراق و اسلحه پنهان در باغ نگاهداشته زره در زیر جامه پوشند و حاضر
شوند و در همان روز بپهانهٔ اینکه میخواهم بجهت پسران بهرام میرزا عقد
کنم سلطان بایزید را با آقایان او بمجلس طلبیده دستگیر کردم و جمعی که
با او درین افعال متفق بودند در حضور او گناه ایشان را خاطر نشان نمودم
و بقتل رسانیدم و بعضی را که ازان حلوا ترتیب داده بودند که بخورد ما
بدهند خوراندیم * بعضی بعد از یک روز و بعضی در همان روز و شب
آماس کرده هلاک شدند * گفتم بارک الله من بقرچه بد کرده بودم؟ گناه
من این بود که نخواستم فتنه و آشوب بهم رسد و بگدائی صلح و صلاح درمیانه
بهم رسانم یا خود باز بصلاح حضرت خواندگار در سرحد قندهار ترا الکاه بدهم
و بطریقی که با همایون پادشاه سلوک کردم با شما کردم - تو این چنین اراده
داشته؟ محبوسش کردم - و بعضی از جماعت او را برهنه گذاشتم که بهر
محلّی که خواهند بروند * بعد ازان مرا عارضهٔ روی نمود * درین تاریخ
علی آقا از نزد حضرت خواندگار آمد و امرا و جماعت هرکس ارمنیانی
که فرستاده بودند در برابر تحفهٔ هرکس تحفهٔ آمد غیر از پیشکش و ارمنان
ما که درین مرتبه نیز درجهٔ قبول نیافته بود و کتابتی سراسر کنایه و گله آمیز
نرشته بودند * من گفتم اینست که سلطان بایزید را با چهار پسر گرفته
و بجهت خاطر و حضرت خواندگار و سلیم خان نگاه داشتم و چون گفته بودم
که سلطان بایزید را بگواندگار ندهم - موقوف همین است که چون اشارت
خواندگار برسد و فرستادگان حضرت سلطان سلیم برسند ایشان را تسلیم
فرستادگان سلطان سلیم نمایم که نقص عهد نکرده باشم - بعد که فرستادگان *

بمهمانی طلبیده بقتل رسانیده و بعد از چند روز حسن بیگ از قتل ایشان وائف گردیده بمن مقدمات را عرض کرد * تغافل نمودم و گفتم تو نیز اظهار مکن * بعد از چند روز دیگر محمد عرب از مازندران آمده یک روز در باغ جنت قزوین مهمان داشتیم * محمد عرب در خلوت نزد من آمد و گفت حکایتی دارم و میخواهم که عرض کنم * گفتم بعد از آنکه بدیوان خانها روم بیا و بگو * گفت می ترسم که شعبده بازی شود و بعد از آن چه سود دارد؟ حلوائی را که سلطان بایزید همراه خود از روم آورد بود طلبید و در خلوت با من راستی را بیان کرد که چیزی داخل حلوا نموده اند که بخورد ما و جمیع امرا بدهند * من انعامی بعلوائی قبول کردم که بدهم و بمجلس آمده یک لحظه خود را بسازم^۱ و اهل مجلس را مشغول کرده برخاسته سلجقه طلبیدم که یعنی میخواهم که استغراق کنم و خود را بیهانۀ ایفکه لرزه کرده ام برخاسته بکرم انداختم و بتخفیه نزد امرا کس فرستادم مجلس را برطرف کنند * آنروز مجلس برطرف شد * کس فرستادم و بخشی ازان حلوا گرفتم و نگاه داشتم * سلطان بایزید مطلع شده نه عرب از اندیشه او وقوف یافته و بمن عرض کرده و آن شب او را طلبیده در خفیه بقتل رسانیده * علی آقاي سگبدان باشي همراه محمد عرب بوده و یافته که احوالات بچه نوعست - و سلطان بایزید مضطرب گردیده در فکر بود که دران شب فرار نماید و مرا خبردار گردانیدند که جانقي و خیال ایشان اینست که فردا شب بدر روند - و قدوز فرهاد نیز آمد نقل کرد که فردا شب میخواهند که دستبرد می کرده بجانب گیلان فرار نمایند و باسترا باد بروند * تمامی مقدمات را تحقیق نمودم و خاطر نشان شدم و دانستم که عقا

^۱ Some such word as مریض appears to have dropped out.

شوم؟ بفاہرین علی آقای آقچہ سقال یوزباشی^۱ را بایلیچگیری بخدمت حضرت خواندگار تعین نموده ام و ارشی آقا را^۲ بخدمت سلطان سلیم فرستادم و سلطان بایزید را بزبان نگاہ داشتم و ارادہ نمود کہ بجهت امرای سرحدہا مثل گیلان و مازندران و ہرات و قزقہار و سیستان و مشهد و شیراز و کرمان و آذربایجان ارمغان فرستد و فرخ بیگ را بپہانہ اینکہ میخواست بگیلان رود بگیلان فرستادہ باتایان خود ہر یک چیزی دادہ بپہانہ بممالک محروسہ فرستاد و فرخ بیگ بگیلان رفت و در آنجا با خان احمد قرار داد کہ سلطان بایزید را بہ پہانہ شکار از قزوین بدر آوردہ بجانب گیلان برد و از آنجا با پنج شش ہزار کس خود را بمیان ترکمانیان اندازد و بکشتی نشستہ و با قرانچہ^۳ بدر روند و بمیان حاجی ترخان - و قران در آیند و سلطان بایزید میگفتہ کہ بادشاہ اروس با من دوست است - کس بہ نزد او میفرستم و میگویم کہ ما دشمن خواندگار ایم - ازو مدد ستاندہ چرکس^۴ را نوکر خود ساختہ از قرم و نوقی و اروس و چرکس لشکر بسیاری بر داشتہ بہرجا کہ دست ما میرسد الکاء خواندگار را غارت میکنم - و اگر خواندگار لشکر برسر ما فرستد بچول میرویم - خواندگار بما چہ میتواند کردن؟ این سخنان را بتامی قرا اغور لود^۵ مصطعی و محمد چرکس شنیدہ تحقیق نمودند کہ درین مقدمہ است - بحسن بیگ میگویند سخنان داریم و میخواہیم کہ بشاہ عرض کنیم * حسن بیگ قبول کرد کہ ایشان را پیش من آورد کہ سخن خود بگویند * سلطان بایزید ازین معنی واقف و خبردار شدہ ہمہ ایشان را

۱ علی آقای آقچہ سقال, not traceable.

۲ ارشی آقا, not traceable.

۳ آقرانچہ, a village in Khwārazm, also called Kulārāv.

۴ چرکس, the people of Circassia ?

۵ قرا اغورلو, not traceable.

را تمام خراب و چول سازم که بعد از آن عبور ایشان برطرف میشود * و در آن وقت حضرت خواندگار در استنبول بود * از آنجا دیار بکر و ارض روم و آنرا میخواستیم چنان کنم که آثار آبادانی در آنجا نماند تا آنکه القاسب پیش ما آمده صلح کردیم و در مقام بدی نشدیم و بعد از آنکه سلطان بایزید بقزوین آمد مبالغه میکرد که القاسب که بدان جانب آمد خواندگار جهت خاطر او لشکر کشیده بالکاه شما آمد - شما چرا ملاحظه نمودید و مدد من نمیکنید؟ دو پسر من همراه شما باشد و دو پسر همراه من - شما بارض روم روید و من بجانب بغداد روم * من گفتم که خواندگار خوب نکرد که بسخن القاسب بر سر ما آمد و همیشه میگویم که حضرت خواندگار را رستم پاشا بازي داد و سبک کرد * من خود چون بسخن دیکری این کار بکنم و نقص صلح و عهد نمایم؟ صلاح دیدم که ایلمچی فرستاده درخواست گناه او بکنیم - اگر حکم شود مردم او را گرفته نگاه داریم یا بفرستیم * دیگر باره نس فرستاده التماس تقصیر او و همگی بکنیم که از تقصیرات همگی بگذرد - و با خود گفتم که این با پدر که ولی نعمت اوست عاق شده و حقوق والدین نگاه نداشته که بموجب آیات و احادیث رعایت ایشان واجبست * و من با خواندگار صلح کرده باشم با خواندگار بدی کرده معاونت عاق نمائیم؟ و دیگر از بی عقلی او آنکه باوجود آنکه بمن ملحق شده بود مرا "شاه طهماسب" نوشته بود دانستم که این بی عقلی است و نادان *

* بیت *

هوایی کیمیه سلطانلق با شرمزنه * سلطانلق که چو با نلق باشر مر
اما سلطان سلیم عاقل و داناست *

* نظم *

طلب از مرد دانائی بکن پند * یکی فرمود با نادان میپوند
که گر دانای دهری خبر بگرددی * و گر نادانی ابله تر بگرددی

او خود نادان و جاهل باشد مرا چه لایق که من هم نادانی کرده با او متفق

خورده اورا تسلي^۱ دهد که اورا و فرزندان اورا بخواندکار ندهم و نزد علي آقامی
چاوش باشي بهمين صيغه سوگند ياد کرده اورا نيز همراه حسن بيگ يوز باشي
فرستادم و حسن بيگ رفته اورا تسلي داده بقزوين نزد من آورد - و در تبريز
سلطان بايزيد چند روزی توقف نموده نامه نزد من فرستاده بود که شما
به تبريز بياييد که در بلوک بطرف بغداد و یک بلوک بوان برويم^۲ * سلطان
سلیم در برابر یک بلوک^۱ خواهد آمد و کس ديگر در برابر نمي آيد و تمامي
لشکر خواندکار با من يارند و مرا ميخواهند و خواندکار تا در استنبدل خبردار
شود همه بر ما بزميگرندند * من در جواب نوشتم که بقزوين تشریف بيار تا باهم
جائتي گفيم بهرچه صلاح باشد چنان نمائيم * پيش از آنکه سلطان بايزيد
بفارس آيد سنان بيگ^۲ از جانب خواندکار بايلچيگري آمد و دوراق آقا^۳
از جانب سلطان سلیم آمدند و مکتوب آوردند - در باب سلطان بايزيد مدعيات
نوشته بودند * ديشان گفتم صبر کنيد - سلطان بايزيد بيايد بعد ازان هرچه
مصلحت شما باشد بعمل آوريم * او پيغام داده بود که پيش از رسيدن
ايلچيان که شاه را به بيفند مبادا دوراق شاه را بازي دهد * من گفتم که
بيحساب گفته باوجود آنکه سه مرتبه ايلچي با نزد حضرت خواندکار رفته
تعبه درويشانه ما را در آن مرتبه نوازش فرمودند و القاسب که از نزد
ما در آنجا رفته بود او بر خواسته باين جنب آمد من منع مي نمودم
که چه معني دارد که بادشاهان باين قسم سخنان از جای بدر آيند ؟ اصلا
بسختی او از جای نشدم و همان طريق ادب را نگاهداشتم * اگرچه از دست ما
چيزی بر نمي آيد اما اين قدر ميتوانستم که بالکا ايشان رفته اين ما بين

¹ There seems to be an error in the text

² سنان بيگ p. 58, T.A.A.

³ دوراق آقا, not traceable.

فرستادم که او کس بسرحدها فرستاده خبر تحقیق نماید * جاسوسان و ملازمان او آمدند و در ملازم القاسب را که با سلطان بایزید بودند آوردند * ایشان همگی گفتند که سلطان بایزید با برادرش سلطان سلیم بر سر منازعت آمده یاغی شده بود * رفتند در قویقه باهم جنگ کردند * سلطان بایزید خبر فرستاده که بصورت بازارگانان بخدمت شاه بروید و بگوئید که یک هزار و پانصد تومان زر جهت من بفرستد بقرض - بعد از آنکه من جای پدر را بگیرم یکی در ده عوض میدهم * من ازین سخنان در تعجب شدم و گفتم که کم عقل تر از القاسب این بوده است - اولاً اینکه ما با حضرت خواندگار مدتی است که صلح کرده‌ام - زر بتو چرا قرض میدهم؟ دیگر اینکه با هزار و پانصد تومان چون دشمنی با خواندگار توانی کرد؟ ایشان را بحسن بیگ یوزباشی سپردم که به بینم بعد ازین چه خبر خواهد آمدن * بعد از یک ماه و چهل روز خبر آمد که سلطان بایزید بپاسین آمد و از یادگار بیگ باز خبر آمد که در پاسین فرود آمده متعاقب کس^۱ شاه قلی سلطان با علی چاوش باشی که سلطان بایزید فرستاده بود آمدند و خبر آوردند که سلطان بایزید بپاسین آمد و مرا فرستاد که اگر بنزد شاه آیم مرا نگاه میدارد یا نه - و روز بعد ازین خبر آمد که نوح پاشا بر سر سلطان بایزید آمده جنگ کردند و او شکست خورده به نخچور سعد نزد شاه قلی سلطان آمد * من بامرا گفتم که چون بالکاه ما آمده او را نمیتوان گذاشت که بمحال دیگر رود که فردا خواندگار از ما بد خواهد دید * آقاملای وزیر قزوینی و ملا شمس ایلچی والله دران آقای مهمان دار را با زر و یراق فرستادم که او را به تبریز رسانند * چون شاه قلی سلطان نوشته بود که سلطان بایزید از شاما میترسد کس فرستاده او را تسلی کنید بهر نوع که باشد * من میر حسن بیگ یوزباشی را فرستادم که سوگند

^۱ Error in text.

و این ابیات را بخواندیم *

* بیت *

جوانم-ردا جوانمردی بیاموز
ز مردان جهان مردی بیاموز
درون از کین کین - جوان نگهدار
... ..

نکوئی کن بآن کو با تو بد کرد
گران بد رخنه در اقبال خود کرد
چو آئین نکو کاری کنی ساز
نگردد بر تو جز آن نیکوئی باز
کار خود گر بخدا باز گذاری حافظ
ای بسا عیش که با بخت خداداد کنی

و شاه قلی آقا و بستان بیگ را روانه ساخته خود متوجه گرجستان شدیم *
انتر قلاع و سفنات آنجا را فتح نموده موازی سی هزار اسیر گرفتیم و از آنجا
بجانب قرا باغ آمدیم * فرخ زاد^۱ ایشک اقسای را بعد از شاه قلی آقا با
ارمغان گرجستان فرستادیم بایلیگیری - و از عقب او ویس آقا^۲ را * الحمد لله
که صلح واقع شد و چند سال است که مسلمانان بفرارغت اوقات میگذرانند *

فصل * حکایت سلطان بایزید از واردین ولایت روم و ارتکار عماسیه

نشسته و لشکر جمع میکند که با سلطان سلیم برادر خود نزاع نماید * میگفتم
که ایشان چه حد دارند که حضرت خواندگار بصحت و سلامت بر تخت
نشسته باشد با یکدیگر جنگ توانند کرد؟ کس پیش یادگار بیگ پازدکی *

^۱ فرخ زاد, *ibid* p. 79, T. ۱ A. ۴ A.

^۲ او ویس آقا, not traceable.

نیز از عقب می آید - با امرا از راه آب پی برگشته بقائلو چمن رفتیم و باردوی
خود ملحق شدیم که اگر لشکر نیاید بر سر کتل جنگ کنیم - و درین اثنا
راد و لوافندی و پسر بشارت کله ملازمان القاسب هر دو گریخته آمدند و گفتند
که پاشایان گریختند * من نیز امرا را جمع نموده جانی کردیم * محمدی
گفت که خواندگار در ارض روم نرسیده ما بقلعه وان برویم و کردستان را
غارت کرده آنجا بنشینیم و اسبها را فربه کرده تا خواندگار در ارض روم باشد
ما نیز آنجا باشیم که اگر خواندگار بر سر ما آید از آنجا بجانب بغداد رویم
و اگر از عقب ما روانه بغداد شوند باز گشته بدیار بکر برویم - احبانا که بدیار
بکر آیند ما بآذربایجان رویم و بالتمام آن ولایت را سوخته و غارت کرده
خراب کنیم * بعد از آنکه آن ولایتها را تمام خراب کرده باشیم در بهار که
خواندگار بر سر ما آید چه تواند ساخت ؟ بلاشبیه عاجز بر خواهد گردیدن *
من استخاره کردم راه نداد - و بصلح استخاره کردم خوب آمد * بامرا گفتم
که اگر حضرت خواندگار بسخن جاهلان با ما بدی کرد ما در عوض بدی
او نیکی میکنم و این ابیات را خواندم *

او نیکی میکنم و این ابیات را خواندم *

ز خاک آفریدت خداوند پاک پس ای بنده افتادگی کن چو خاک
حریص و جهان سوز و سرکش مباحش ز خاک آفریدت چو آتش مباحش
چو شعله کشید آتش هولناک به بیچارگی تن فرو داد خاک
چو او سر بلندی نمود این کمی ازو دیو کردند ازین آدمی
یکی قطره باران ز ابری چکید خجل شد چو پهنای دریا بدید
القصه بعد از آن احمد سلطان را فرستادیم که بستان بیگ را که در قلعه
فورت مقید بود آورد و شاه قلی آقا را همراه بستان بیگ کرده گذشتی
بخواندگار نوشتیم که اگر حضرت خواندگار بحرف جاهلان با ما بدی کرد
ما در عوض نیکی میکنم و بمقتضای حدیث عمل نموده در آشتی میزنیم

و غارت دکره بیایم. * قبول کردم و پنج هزار کس بار دادم * ازاق مسقان^۱ متوجه پاسبین شد و ما یکروز دیگر آنجا نشسته بعد ازان بجانب خچور سعد کوچ کردیم * روزی که بقرا باغ رسیدیم اول ماه مبارک رمضان بود * این روایت بخاطر رسید که در اخبار آمده که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم بر سر منبر چون پای مبارک بزینۀ اول نهاد فرمودند آمین - و همچنین که بزینۀ دوم قدم مبارک نهادند فرمودند آمین * بواسطه روایت گفتم چون ماه مبارک رمضان است بر سر الکاء مسلمانان نمیرویم * قرار دادم که بجانب گرجستان رویم و الکاء شیرشاه که کافر حربی اند غارت کنیم و در الکاء قرقره بنشینیم تا اسبهای ما فربه شوند * و لشکر کوه کیلویه درین روز آمدند * برخاسته متوجه گرجستان شدیم و تا مدت یک ماه در الکاء شوشاد و الکاء مدبب گرجی و قرقره نشستیم تا بعد از عید رمضان المبارک افزبار ملازم عیسی خان نزد بسببات گرجی رفته بود - بسببات باو سفارش کرده بود که ابازۀ پاشا تنها در قلعه آبطی نشسته و خواندگار در ارض روم است - ما نیز از حوالی قلعه پرکن شاه قلی خلیفۀ مهر دار و محمدی بیگ موصلی و ادهم بیگ روملو و الق خان بیگ سعد لو و ترخان بیگ را با بعضی از امرا فرستادیم و ولد قرقره گرجی و قوبار و افزبار گرجی چرخچی ایشان شدند تا موازی پنج هزار کس بر سر ایازۀ پاشا رفتند * یک شب امیر خان ولد شاه کلدی بیگ با دو بیست کس از جانب چپ قراول شده بود که چون در قلعه کامغرد کسی بدر آید خبردار شوند * اتفاقاً بستان بیگ دو چار میشود - او را شکست داده گرفته پیش من آوردند * احوال معلوم کردم بستان بیگ گفت تمامی لشکر سوای خواندگار با بطنی آمده اند و خواندگار

۱. ازاق مسقان, not traceable.

دست دست خاندان مصطفی و مرتضی است

آنچه میخواهند ایشان آنچنان خواهد شدن

القصه حضرت خواندگار به نخچوان آمد - کتابتی از سارو قابلان^۱ ولد سیدی حسن ابدال لو رسید که ملازم جامی را گرفته و چیزی نوشته فرستاده بود که بیایید که تا جنگ کنیم * این مرتبه حسن بیگ یوزباشی بمن گفت که شتر و اسباب را بالتمام باردو به پشتها و کوههای کنجه و آن حوالی بفرستیم و خیمه و خرگاه ما باشد - ما بر سر کوه رفته راه را به پائیم - خواندگار جدا شود و بر سر ما بیاید ما از راه دیگر باردوی او برویم - آنچه ایشان در اردوی ما بیابند از ایشان باشد - ما نیز اردوی ایشان را قتل و غارت کرده آنچه میسر شود برداریم و آنچه نتوان برداشت سوخته و شکسته خراب کنیم * قبول نکردم و گفتم ایشان را هیچ دردی برابر این نیست که تغافل کرده با ایشان جنگ نمیکنیم و داخل خون ایشان نمیشویم - بخودی خود بجهنم واصل می شوند - مشخص است که با لشکر کم جرات نمیکند که بالکاء ما بیایند و لشکر بسیار دشمن علیق الدواب و خورش اند^۲ و مرا ازین فرستادن ایشان که بیایند جنگ کنیم معلوم شده که اراده رفتن دارند که بالضروره بگویند که چند مرتبه نوشتیم نیامدند و جنگ نکردند و گریختند - ما برگشتیم *

القصه سه روز بعد از این مقدمه خواندگار برگردید * بعد از آن شاه ویردی سلطان گفت که اگر می فرمائید ما پیشتر برویم و نزدی که در ارس جمع شده بستانیم و چون خواندگار بارض روم شود پاسبان را سوخته

^۱ not traceable. سارو یا قابلان

^۲ Error in texts; not intelligible.

که حضرت خواندگار متوجه این جانب شد و چنین بود * و چون پاسین آمد توقف کرد که نزول و آذوقه ایشان برسد تا آنکه ملازم اومله را فرستادند که درمیانه صلحی واقع شود - و من بهیچ وجه راضی نشدم که چرا بمنّت اولمه صلح شود که او یسارل ما بود * الحال برسالت او درمیانه ما و خواندگار صلح واقع شود ؟ اگر چنانچه یکی از پاشایان خواندگار وسیله میشد بهمه حال جای آن داشت که بجهت امنیت مسلمانان صلح نمایم *

مرگ ز احسان خواجه اولی قر * کاحتمال جفای بوآبان
به تمغای گوشت مردن به * که تقاضای زشت قصّابان
در هفدهم شهر ذیقعد کوچ کرده ببازار چاهی رفقیم و نشستیم * خر بلوند خان
گرجی رفته بود که خواندگار آمده و بعضی لشکر شاه را شکسته و زبون کرده و دست پسر او را که در جنگ همراه ما بود در جنگ انداخته و تزلزلی در حالش افتاده - کتابتی شخصی داده نزد پسرش خواجه تاج وکیل خود فرستاده که این نوع اخبار رسید - کیفیت احوال را کماحقه نوشته ارسال دارند * همین شخص را قزاولان با فوشته نزد من آوردند * در جواب او نوشتم *

اینکه گویی کار دهر آخر چسان خواهد شدن
آنچه دلخواه محبّان است آن خواهد شدن
حکمتی ز آنکو نه رخ خواهد نمود از سر غیب
کاندرو حیران دو چشم نکته دان خواهد شدن
این علاماتی و آئیناری که می بینیم ما
هرچه ز اول گفته شد آخر همان خواهد شدن

توجی را زده می آورم و میگویم که اسب من خام است - پیش نمیروم و سلطان ابراهیم میرزا و اطفال میگویم که شما اینها را کباب کنید تا امرا بیایند - و من در خیمه می نشینم * بعد از آن هر کس می آید سی و چهل از آنها را گرفته می آورند * بعد از آن در خواب می بینم که بیدار شدم اما باز در خوابم و من می بینم که همشیره ام در چهار گنج خانه زیر انداز و دوشک انداخته و در هر یک زنان صاحب جمال در نهایت بلندی و حسن نشسته و اصلا زیب و آرایش ندارند اما چنان خوش شکلفند که در میان آدمیان آن نوع شکل کم می باشد * ازوی پرسیدم که اینها کیستند؟ گفت اینها را از گرجستان برای تو آورده اند - یکی خواهر وزیر است که در خانه ما بود و سه دیگر حالا آورده اند * من گفتم خواهر وزیر این شکل نداشت - کجا این چنین شد؟ گفت حالا چنین شد *

این مرتبه از خواب حقیقه بیدار شدم * خود را در همان هیئت و خواندن ایه فسیکفیکهم الله دیدم * باز در خواب شدم همان خواب اول را بهمان طریق بالتمام دیدم و باز ایه فسیکفیکهم الله میخواندم * گاه بخاطرم می رسید حیرت میکردم که ایه جهت دفع اعداست * از مشاهده آن این همه اضطراب چرا واقع شود؟ بخاطرم میرسید که چون پرتو نور حضرت الهی عز اسمائه تجلی کرده و ظهور آن شده بود سبب لرزه و اضطراب آن خواهد بود * در خواب میگویم که نور تجلی با حضرت موسی کلیم الله علی نبینا و علیه السلام در طور سینا آن بود که در قصص و اخبار واقع شده و حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و اله وسلم در شب معراج در پس پرده حجاب با حضرت پروردگار عالم متکلم شده * هیبت و مولت حضرت الهی جل شانۀ در آن حضرت اثر کرده * یقین است که بدین نوع عجایبات بینم و بدین طریق آیتی بر زبانم جاری شود و من گمان میبرم

غبروی و رنگ خط بزرگ آسمان است.* فاما خط که از بوم^۱ آسمان باشد شفاف تر است بطریق خط تمعانی^۲ که بر کاغذ فرنگی باشد سیر و نیم سیر^۳ بدستور محراب بزرگ که دو زرع و نیم پهنای او باشد و سه زرع و نیم طول آن * آنخط را خواندم - این آیه نوشته بود نَسِیْفِیْکُمْ اللهُ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ* از مشاهده آنخط لرزه و اضطرابی در من افتاد * دیدم که آنخط چون آب تموج پیدا میکند و پاره از آسمان که دور خط است بجانب غرب در لرزه می آید چنانچه میخواست که آسمان شگافته شود - و چنان می بینم که این خط و محراب در لرزه در آمد چنانچه دری از آسمان کشاده شد * من از اضطراب در خواب می بینم که مگر از خواب بیدار شده ام و خود را در ییلاق خوی می بینم و بادی عظیم از جانب وان بیدار میشود و مردم میگویند که مردم روم بر سر شما آمده اند * و دغدغه میشود که اگر آن باد دنیا برسد تمامی خیمه‌های ما را خواهد کُند * من بقورچنان کشمچی حرم و ایقوت اقای^۴ یوز باشی حرم میگویم که پریجان خانم و سلطان ابراهیم میرزا را گردآوری کنید و ایشان را برداشته بگیریدید که ما سوار شده پیش میرویم * می بینم که مرتبه مرتبه باد پیش می آید - بچمنی و مغزلی که ما در آنجا نشسته ایم هنوز بکنار اردو نرسیده بود که برطرف شد و اصلا خاک و غباری بها نرسیده یکبارگی محو شد - و از عقب گرد و غبار، گاو کوهی بسیاری وتوچ بسیاری پیدا شد همه دنبه دار. بطریق گوسفند * با ما میگویم هرکس میخواست از لشکری شکار کند و از عقب برود - ایشان میروند و من گاو کوهی و یک

^۱ roof. بوم for بوم.

^۲ belonging to a royal Edict. تمعانی for خط تمعانی.

^۳ not intelligible. سیر و نیم سیر.

^۴ not traceable. ایقوت اقای یوز باشی.

کرده بودند و نگذاشته بودند که کاری بخیر ساخته شود * کتابت طواری نوشته
مصحوب سیادت پناه مذکور فرستاده بودند که علمای روم و مشایخ اینجا
بالتمام فتوی داده اند که خون و مال و اهل و عیال تمامی اهل شرق از
سیاهی و رعیت مسلمانان و ارمینی و یهودی حلال است و جنگ با ایشان
غزاست * گفتم این فتوی بسیار خوب ست * ما که نماز و روزه و حج و زکوة
و تمامی ضروریات دین را میدانیم و بعمل می آوریم ایشان ما را کافر میدانند *
حضرت رب العالمین میانه ما و ایشان حکم فرماید و در همان بین^۱ در
واقعه دیدم در جواس شب جمعه بیست و هفتم شهر رجب المرجب
سنه سبع و خمسين و تسعمایه که ماهی در میان آسمان ایستاده و یکی دیگر
از جانب مشرق و دیگری از جانب مغرب پیدا میشود و ماهی که از جانب
مغرب بر آمد بغایت بزرگست و از جانب مشرق کوچک * شخصی نورانی
ایستاده بمن میگوید که ماه مغرب خواندگار است و ماه مشرق عبید
اوزبک و ماه میانه از تو است * نگاه می کردم دیدم که اول مرتبه ماه
مشرق چون نزدیک بمیان آسمان رسید کذده شده و افتاده بزمین فرو
رفت و ناپدید شد - و بعد ازان ماه مغرب بدستور افتاده بزمین فرو رفت -
و ماه میانین^۱ فرو رفت و ماه میانین^۱ بطریق کاغذی که در هو باشد
آهسته آهسته می آمد تا بر بالای صفا شاه نشین که در تروین است
و جای مرا انداخته بودند بر بالای دوشک که من می نشستم نشست *
و مرتبه دیگر در شب هیجدهم شهر صفر سنه احدى و ستین و تسعمایه
در نخجوان بخواب دیدم که بر آسمان بجانب قبله در محلی که
آفتاب وقت عصر بود خطی پیدا شده که بر صفحه آسمان نوشته اند بخط

القصه یگ بار پانصد نفر از مردم خرجین لوی و قراباغ و گرجی که قبل ازین بداولی رفته بودند اسکندر پاشا خبردار گردیده با ده هزار کس او سر راه بر ایشان گرفتند * باوجود آنکه مردم خرجین لو بودند با او جنگ رو برو کرده بودند - و مشخص است که پانصد کس در برابر ده هزار کس هفتری نمیتوانند نمود - فرار نموده جمعی از ایشان را بقتل رسانیده سرهای ایشان را بطمراق تمام باستنبدل فرستاد و این معنی را فتحی عظیم نام کرده بود * از آن چندان عجب و تکبر بخود راه داده که شرح نتوان داد * بنابر این بمخاطرم رسید که اگر من بر سر او بروم از قلعه بیرون نخواهد آمد و گرفتن قلعه ارض روم درین وقت متعذر است * اسمعیل میرزا را با جمعی از امرا بوسر او فرستادم * از قلعه بیرون آمده بود که جنگ رو برو کند * چون تیپ^۱ ایشان را دیده بود فی الحال باز بقلعه گریخته بود * امرا حوالی ارض روم را تاخت کرده نزد ما آمدند و ما متوجه نخچوان شدیم - و این شرح را بالتمام نوشته مصحوب محمود بیگ حاکم ایلغا که در جنگ ارض روم گرفته شده بود و مدتی در نزد ما محبوس بود که خلاصش کردم و خلعت داده نزد حضرت خواندگار فرستادم * بعد از مدتی کتابت خاصگی حضرت خواندگار و سلطان سلیم و دختر حضرت خواندگار که بهم شیرازه نوشته بود رسید * خلاصه مضمون اینکه ایلچی بفرستید که درمیان صلحی واقع شود و قراری بدهیم که بعد الیوم عجزه و مساکین درمیان پایمال نشوند * ما نیز بنوشته و مصلحت ایشان سیادت پناه امیر شمس الدین را بایلچیکری مقرر کردیم * بعد از آنکه باستنبدل رفته بود رستم پاشا و جمعی از سوختگان خرفهای ناخوش^۲ درمیان آورده از جوانب رد و بدل بسیاری

1 restlessness, eagerness to fight ?

2 error for خرفهای ناخوش ? those that had suffered loss سوختگان
؟ ناخوش

ادبی کنی؟ هر کسکه باین خاندان دشمنی کرد جزای خود دید - تو نیز خواهی دید که بچه بلیه گرفتار خواهی شد * و در اخبار نخوانده که روزیکه ملاعین بنی امیه در کربلا با حضرت امام حسین و اولاد و اصحاب او علیهم السلام محاربه و مقاتله نمودند سوای حضرت امام زین العابدین علیه السلام دیگر کسی نمانده بود؟ از بنی امیه در آن روزها هزار طفل در گهواره قبه طلا موجود بود و حالا بقدرت حضرت رب العالمین ملاحظه میکنی که از ایشان آثار نمانده و چندین هزار سید از آن سلسله موجود اند - و هرچند امرا نزد وزیرای قاپو کس میفرستادند مانع شده نمی گذاشت - و مانع ایلچیان و تجار و مترددین میشد و غارت میکرد - و از غایت غرور و نخوت کار بجای رسانیده بود که سلب سیادت ما میکرد و در کتابتی که بشاه قلی خان نوشته بود آیه کریمه لیس من اهلک انه عمل غیر صالح را نوشته و مزخرفات بسیار گفته و شاه قلی سلطان در جواب کتابتی مطول بر او نوشته و این حدیث که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مذکور است برو نوشته فرستاده بود - و ازین سخنان متنبه نشده ترک بد ذاتی ندیکرد * دیدم که بهیچ وجه کار ما پیش نمیرود - بالضرورة گوشمال او واجب شد *

* بیت *

کاری که بعقل در نیاید * دیوانگی در و بیاید

آخر الامر لا علاج سغرا جیش و اخلاط را لشکری آراسته کردیم که بدین وسیله او را نیز تنجیه نمایم که یکی بدو بر سر او رفتن لیس شان ما بود^۱ * در ماه رجب المرجب روانه آن صوب شدیم و ماه رمضان المبارک در اخلاط بودیم و باغ شمس الدین خان را خریده در آنجا روزه داشتیم *

^۱ Error in text. Perhaps for سفر ارجیس و اخلاط لشکری آراسته کردیم

پدر ایشان را کشته بود ایشان هم بقصاص پدر خود اورا از قلعه هزبر انداختند *
 بعد از مردن او عالم امن شد * با خود قرار دادم که بعد از این بر سر چوکس
 و کرجی روزه و سوای کفار با مسلمانان نزاع نداشته باشند تا آنکه بیکبار
 اسکندر پاشائی در میان پیدا شده مضمون این ابیات سمت وقوع یافت *

* نظم *

اگر ایفکه خواهد کسی ز اهل دل که یک لحظه بی زای زحمت زید
 مگس را پدید آورد روزگار که تا بر سر رای رحمت رید

حکایت

اسکندر در آن وقت پاشای ارض روم بود * چیزها بخاطر راه داده
 تحریک فتنه و فساد میکرد * هر چند امرا باو چیزها می نوشتند و اورا
 نصیحت میکردند و کتابت میفرستادند قبول نمیکرد - و در جواب تهدیدات
 می نوشت * یک نوبت کتابتی بحسین خان سلطان فرستاده بود که
 من قلعه ارزة نوح گرجستان را حصار کرده ام - اگر بادشاه بر سر من آید
 جنگ خواهم کردن - اگر شکست دادم پادشاه شوق را شکسته ام و اگر
 شکست خوردم غلامی را شکسته باشد * بحسین خان سلطان پیغام فرستادم
 که در جواب او بنویس که این حرفهای نامعقول از جهل و نادانی
 و کم عقلی است - مرد عاقل بعد گلیم خود پا دراز میکند و دایم الاوقات
 بر سر پرخاش و نعشی^۱ بنیاید بود * یک مرتبه شاه قلی سلطان حاکم
 خچور سعد این ابیات را نوشته نزد او فرستاده بود *

* بیت *

دو عاقل را نباشد کین و پیکار * ز نادانی ستیزد با سبکبار

القصة تو مرد عاقل هستی - بتو نسبت دارد که با اولاد حضرت
 محمد المرسلین محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سام ماین چنین بی

1 نعشی, apparently an error.

بقلعه شبله برده و کس نزد ما فرستاد که سیادت پناه شاه نعمت الله را بفرستید بیاید و قسم یاد کند که قصد او نکفید من اورا بدهم * سیادت پناه مشارالیه باتفاق امرارفته اورا آوردند * درین اثنا سجده شکر کردم که الحمد لله من القاسب را باقای خود حضرت امیرالمومنین و امام المتقین اسد الله الغالب امیر المومنین حیدر علی بن ابی طالب علیه السلام سپرده بودم - اورا گرفته بدین حال بمن سپرد * چون در برابر من آمد گفتم که دیدی اقامی من از مددگار تو قوی تر بود و ترا چون باز نزد من فرستاد ؟ و دیگر حرفی نزدم *

* بیت *

چراغی را که ایزد بفرورد هوانکس پف کفد ریشش بسوزد
و از گفتار شیخ این ابیات را مناسب این مقال دیدم که فرموده :-

* نظم *

حکایت کنند از بزرگان دین حقیقت شناسان اهل یقین
که صاحب دلی بر پلنگی نشست همی راند همواره ماری بدست
القصه تا چند روز دیگر در برابر من نیارندش * روزی در توحید خانه بودم
آنجا آمد * گفتم وقتی که با من دوست بودی شراب نمیخوردی و فسق
و فجور نمیکردی چون یانگی شدی ؟ بنیاد فسق و فجور کردی ؟ ظاهر که
با حضرت پروردگار جلّ شأنه نیز یانگی شده بودی *

* نظم *

هر کرا گوشش از برای خداست همه کارش ز ایزد آید راست
کارها جز خدای نکشاید بخدا گرز بده هیچ آید
القصه بعد از چند روز دیدم که از من ایمن نیست و دایم بتفکر است *
اورا همراه ابراهیم خان و حسن بیگ یوزباشی کرده بقلعه فرستادم * ایشان
اورا بقلعه الموت برده حبس کرده آمدند * بعد از شش روز جمعی که در
قلعه اورا نگاه می داشتند غافل گردیده در سه نفر در آنجا بودند که القاسب

از زبان خلق بر ناپید مفات ذات تو
 و برآید آن بود الا بنیان مصطفی
 لاف مداحی درین حضرت نمی یارم زدن
 ای ثناخوان تو ایزد از زبان مصطفی
 عرض حاجت بر تو حاجت نیست میدانی که چیست
 حال اخلاص من اندر خاندان مصطفی
 منت خلقم بجان آورده رحمی کن مرا
 و رهان از منت خلقم بجان مصطفی
 روی رحمت بر متاب ای کلم جان از روی من
 حرمت روی پیدم بر یک نظر کن سوی من

القصة رستم پاشا کتابتی بمحمد پاشای حاکم بغداد نوشته فرستاده بود که
 کشتن القاسب در آن ولایت‌ها مصلحت نیست که مجادا فتنه بهم رسد -
 کس بر سر او تعیین نمایند که از الکاء ما بدر رود - و اگر قبول نکند بقتلش
 رسانند میا از الکاء بیرون کنند که دیگر بدین طرف نیاید * چون القاسب
 احوال خود را بدین منوال می بیند بیکه و تفها گریخته نزدیک از دلال^۱
 می آید - و بدیع الزمان^۲ پسر بهرام میرزا را شفیع خود ساخته وسیله صلح
 میخواهد * بعد از چند روز بدیع الزمان و میرزا باقر که ملازم قدیمی القاسب
 بودند نزد ما آمدند و احوالات را عرض کردند * من جوابش ندادم * بعد از
 سه چهار روز خبر رسید که محمد پاشای حاکم بغداد لشکر بر سر او فرستاده
 از مانجا نیز فرار نموده نزد سرخاب سلطان^۳ آمده است * چون بهرام میرزا
 و امرا مطلع شدند ایغار کرده بر سر او رفتند - سرخاب سلطان او را برداشته

^۱ 'زدلان' not traceable.

^۲ بدیع الزمان *vide* p. 103, T. 'A. 'A.

^۳ 'سرخاب سلطان' not traceable.

اراده^۱ شوشتر بجانب بغداد رفت - و زار^۲ شوشتر کتابتی نوشته فرستاد -
و استدعای صالح نموده درخواست خود کرد - من نیز پروانه استمالت باو
نوشته فرستادم - فاما در آن وقت مردم می گفتند که اگر فردا القاسب از آن
جانب می آید و حضرت خواندگار ازین طرف معلوم نیست که احوال
ما چون خواهد شد - و صلاح دیده بودند که شیروان را باو داده این نزاع را
برطرف سازیم - که او متوجه شیروان گردد * مرا درین حال دل درد کرد
و بغایت آزرده شدم - چنانچه گریه کردم و در اثنای گریه این ابیات از
هفت بند مولانا حسن کاشی رحمه الله بخاطرم رسید و گریان گریان
میخواندم *

ای معظم کعبه وصل از بیان مصطفی
قبله دنیا و دین جان جهان مصطفی
از نقود گوهـر معنی لبالب شد دهان
تا نهادی لب بصورت در دهان مصطفی
ای باستحقاق بعد از مصطفی نا بوده کس
تا نهادی پای تمکین بر مکان مصطفی
تیغ تو ابريست دریا دل که فتح الباب او
تازه دارد زاب تفرت بوستان مصطفی
تا سپهر شرع ازو پر نور شد دیگر نتافت
از تو روشن ترمهی بر آسمان مصطفی
هر روان عالم تحقیق را نابوده راه
بی زمین بوسی درت بر آسمان مصطفی

۱ اراده . Can this be an error for اراده ؟

۲ زار شوشتر . Error for زار شوشتر ؟

او نیز خبر رفتن القاسب را بهمدان گفت * گفتم من از تدبیر رومیان این را بغایت درر میدانم که القاسب را از خود جدا کرده گذارند که برود - این بیت بخاطر رسید *

بسا دولت که آمد بر گذرگاه * چه مرد آگه نباشد کم کند راه
درانجا نیز لشکریان چند نفر از اطفال اسیر کرده بودند * ایشان را نیز گرفته بهمان دستور بپای قلعه فرستادم - و خود متوجه خچور سعد شدیم و هفوز باور نمی کردم که القاسب را از دست گذاشته باشند * اسمعیل میرزا را بشروان فرستادم که آنجا را متصرف شود * قورچی باشی را فرستادم با دو هزار و پانصد کس که شکی^۱ را بگیرد - و بهرام میرزا و ابراهیم خان را با امرای عراق و فارس و کرمان رخصت کردم که همگی بالكاه خود روند - و من بقرا باغ رفتم که در آنجا قشلاق نمایم * در این اثنا متعاقب خبر رسید که القاسب بعراق آمده خانه کوچ^۲ بهرام میرزا و چراغ سلطان را غارت کرده و کنیزان ایشان را قسمت نموده و پسر بهرام میرزا را همراه خود برده * شخصی که از نزد القاسب آمده بود از زبان او نقل میکرد که با مردم خود می گفته که اگر من پسران بهرام میرزا را نزد خواندکار ببرم خواهد فرمود که من او را بکشم - بعد از آنکه من پسر او را بکشم بهرام میرزا در عوض پسران مرا خواهد کشت - پس مرا نزد حضرت خواندکار نباید رفت * القصه در قسم^۳ خبر توجه مابو میرسد * پسر بهرام میرزا را با مال و اسباب که غارت کرده بود برداشته بجانب شیراز گریخت و در آنجا از غایت اضطراب توقف ننموده

۱ not traceable. شکی

۲ country house. خانه کوچ

۳ vide page 31, note 5. قسم

از رنجانرا^۱ سوختند - ایشان هم بیایند - و دو هزار کس پیش فرستیم که اگر احمد پاشا بکفه آمده باشد باو دستبرد می بنمایند * جاودار محمد یوز باشی^۲ و مقصود بیگ ایقان اغلی^۳ گفتند که این حکایت از تدبیر رومیان دور است که القاسب را از دست بگذارند که بعراق رود - او را البته نزد پاشای بغداد آورده اند که در تنگ جانقی^۴ و قزلرناط^۵ برود - تا بما خبر رسد که القاسب بعراق رفت ما باز گردیم - و بعد از برگشتن ما باز کسی فرستاده القاسب را نزد خود بیارند * محمد آقا و انیان اغلی گفتند که ما بده فرنجه^۶ از رنجان رسیده ایم - چرا کوچ کرده باز رنجان نرویم و آنجا را نیز بالتمام بسوزانیم ؟ بمجرد همین که احمد پاشا پیش آمده چرا خود را معاف داریم ؟ اگر چنانچه حضرت خواندکار باز خود بیاید از راه با پرد برویم و بیرون آئیم * حرف شان را معقول دیدم پسندیدم * کوچ کرده باز رنجان رفتیم * آن بود که عثمان پاشا بقورچیان ذوالقدر استاجلو که بقراولی گذاشته بودیم برخورد کرده بود و شکست یافته بدر رفته بود و جمع کثیر از رومیان کشته شده بودند * بعد از آن از ازنجان کوچ کرده به با پرد آمدیم و در آنجا بسیاری از اطفال ارمنی را قزلباش اسیر کرده بودند - همگی را جمع کرده در سبدها نشانده باز گردیم - و عبد الله خان را فرمودیم که بپای قلعه برده گذاشت و نزد ما آمد * بعد از آن بارض روم آمدیم * اغلان و اسم بازوی^۷ که از جماعتی بود که از قلعه بیرون آمده بودند قولچی گرفته آورد -

۱ ارنجان a town on the Euphrates.

۲ جلو دار محمد یوز باشی not traceable.

۳ مقصود بیگ ایقان اغلی not traceable.

۴ تنگ جانقی not traceable.

۵ قزلرناط not traceable. Can this be an error for قزلباش ؟

۶ فرنجه not traceable.

۷ اغلان قاسم بازوی not traceable.

اعیان لشکر رفتند. در آنجا بنشینند که کسی مقعرض مساجله نشود و سوای مساجد تمامی خانها را می سوختند - و چون در هر مرتبه که ایشان بالاگاه ما آمدند مال ما را حلال میدانستند ما هرگز مال ایشان را و رعایا را حلال ندانستیم و چیزهای حلال از مرغ و گوسفند و روغن و آذوقه و همه چیزها را همراه می بردیم - درین مرتبه نیز بدستور اجناس حلال همراه داشتیم و مقرر کرده بودیم که هر روز سی قاب طعام در صبح و پنجاه قاب در شب جهت من ترتیب می کردند - در این اثنا یک روز در ماه مبارک رمضان سوار شدیم بکفار آب رفتیم که ماهی جهت خوردن شکار کنیم که حلال باشد * دیدیم که بیست نفر پیاده می آیند - شاطرا فرستادم که از ایشان تفحص نماید که چه مردم اند * گفتند که ما مردم خدوسیم ما را غارت کردند - اگر در آنجا می ماندیم از گرسنگی هلاک میشدیم - آمده ایم که بدیار بکرویم - القاسب را بالای اسب نفرین کردم و بر حال ایشان گریه کردم و از آنجا کوچ کرده بحوالی آب توتون نشستیم * در نفر جاسوس چهشکرک ما آمدند و گفتند که جزم و تحقیق القاسب را بدمدان فرستادند و اندری ما و امرا در بایبرد و آذر بایجان بودند - غیر از توچی هیچکس نزد من نبود - جاسوسان آمدند که این است خواندگار بوگردیده بکروید^۱ آمد و احمد پاشا را با دوهزار تفنگچی پیش فرستاد - این است که بکفه رسیدند - و بعد ازان با تورچیان صلاح دیدم که چه باید کرد * ابراهیم آقای بور بور^۲ گفت که کوچ کنیم و بماما خاتون^۳ فرود آئیم و کس بفرستیم که امرا از باپرد بیایند و جمعی از امرا که در آذربایجانند

1 not traceable. حرپرد

2 not traceable. ابراهیم آقای بور بور

3 not traceable. ماما خاتون

خنوس و پاسین را سوختیم و در پاسین منتظر بودیم که خواندگار چه فکر خواهد کرد * خبر آمد که خواندگار بخوس خراب^۱ آمد و ما در پاسین نشستیم که دانسته بودیم که مرکبان ایشان در کل لاغر و زبون شده در میان اردوی ایشان قحط شده باز گردیدند * ما نیز از آنجا کوچ کرده^۲ بالکاموش^۳ خبر آمد که خواندگار از تبلیس گذشت * ما نیز از آنجا که نشسته بودیم پیشتر رفتیم * قورچیان چشمکولو^۴ که بزبان کیری^۵ پیش رفته بودند آمدند و دو جاسوس را گرفته آوردند * احوال معلوم کردم * گفتند که خواندگار بولمه و رستم پاشای حکم نوشته بود که ما بقرا حمید^۶ رفتیم - شما در ترجان^۷ بفشینید تا محلی که برف ببارد * بعد ازان در آذربایجان قشلاق کنید * چون خبر شنیدم علی سلطان تاقی اعلی^۸ را با دو هزار کس فرستادم که اخلاط^۹ و موش را بسوزانیدم * مردم گفتند که اولمه در ترجان است - صلاح اینست که بر سر اولمه برویم * چون حرفشان موافق مدعای من بود در روز ایلغار کردیم * اتفاقاً دو روز پیش از آنکه ما برسیم اولمه و رستم پاشا بجاذب باپرد^۹ رفته بودند و اولمه در آذربایجان بود * فرمود که تمامی الکاء با پرد و ترجان را سوختند و خراب کردند * مقرر کردم که هر کجا مسجدی باشد یکی از

۱. خاوس. In the province of the Jaxartes there is a town called خاوس.

۲. موش a town in the plain to the west of Lake Wān.

۳. چشمکولو not traceable.

۴. زبان کیری not traceable.

۵. قرا حمید (also written آمد) the Roman Amida; a town in the province of Jazira: vide Le Strange.

۶. ترجان not traceable.

۷. علی سلطان تاقی اعلی vide p. 54, T. 'A. 'A.

۸. خلاط a city on Lake Wān.

۹. با پرد not traceable.

و قلعه وان را حصار کرده شاه قلی سلطان و محمود خان حاکم کوه کیلویه در آن روز بارو رسیدند * بعضی مردم گفتند که بر سر رومیان شبخون بزنیم * من گفتم که از اینجا بارو روم بیرون میرویم. - که چون خواندکار بشنود که بالکاء او رفته ایم البته که از سر وان بر میخیزد * با امرا بدینگونه قرار دادیم و اسمعیل میرزا را با هفت هزار کس بر سر قلعه قارص فرستادیم که برود و مردم قارص را بقتل و غارت رسانیده از آنجا متوجه ارض روم شود - و خود یک روز در میان به ارجیش رفتیم و آواز توپ و تفنگ رومیان منقطع شد - معلوم کردیم * گفتند شاه قلی سلطان چکنی^۱ قلعه را سپرد * از این جهت بغایت ملول و آزردہ خاطر شدم که سایه ساردتیا^۲ تمام آذر بایجان را در پناه خود داشت - یکستون آذر بایجان افتاد * لاعلاج از آنجا متوجه خفوس^۳ و پاسین^۴ شدیم * چون در مرتبه اول که خواندکار بدین جانب آمد قرار داده بودم که قبل از آمدن ایشان قلعه وانرا خراب کنیم و در کل آذر بایجان یک قلعه ابادان نگذاریم * در آن مرتبه بعضی مانع شده نگذاشتند * درین دهنه که حکایت گرفتن وان و القاسب واقع شد مرا از روی غیرت بسیار تاثیر کرد - باز بخاطر رسید * که تا القاسب در دست ایشان است نزاع و فتنه بر طرف نخواهد شد - علاجی سوای این ندارم که تا هر کجا که از الکاء خواندکار است که دسترس ما باشد خراب کرده و محصولات ایشان را سوزانیده تاخت و غارت کنیم - و یک روز در یک جا توقف نمایم - و آن سرحد را تمام چول و بران کنیم * که مطلق ابادانی ده روزه راه نباشد تا آمد و شد ایشان بر طرف شود * همگی بر این تدبیر صلاح دیدند و پسندیدند * القصه

۱. شاه قلی سلطان چکنی. on p. 53, T. 'A. 'A., a is mentioned.

۲. ساردتیا not traceable.

۳. خفوس vide p. 147, "The Land of the Eastern Caliphate" by Le Strange.

۴. پاسین (or باسین), a district in the Upper Euphrates.

و ایضاً خواجه حافظ علیه الرحمت گفته *

* بیت *

تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار

که رحم اگر نکند مدعی خدا بکند

قبل از آنکه خواندکار باز گردد من در آهر بودم - با امرا گفتم که شما سه هزار کس تعیین نمائید که آردو را برداشته از راه جوشین دربار^۱ بجانب اردوباد^۲ بروند - و شما دو هزار کس بوان بر سر اولمه ایلغار کنید - پنجه هزار کس بقارص^۳ بروند که من از عقب شما کوچ کرده بسوی شما راه داشته باشم - شما جهد کنید که اولمه را بگیرید و حوالی وان و هر کجا که غله باشد بسوزانید که خواندکار از عقب بیاید - از آنجا بطرف خچور سعد^۴ بیرون آئیم و جمعی از لشکری که بجانب قارص میروند جماعتی از رومیان که بعمارت آمده بودند بقتل رسانند * امرا گفتند که تا بهرام میرزا با جماعت امرا که نیامده اند تانیدند و بما ملحق نشوند رفتی ما بهیچ طرف مصلحت نیست * بنابراین مقرر کردیم که در آهر باشیم و ابراهیم خان را با سه هزار کس بقراولی فرستادیم * در اثنا شقران عرب آمدند - دویست و پنجاه خروار یراق فورخانه بر زمین می ماند - اگر کوچ میکردیم قرار دادیم که یک منزل پیش نشینیم و این یراق را بلشکر قسمت کنیم - بعد از آن باز کوچ کرده باز آئیم * ما که چهار فرسخ پس رفتیم یکروز آنجا نشستیم و به یراق بخش کردن مشغول شدیم - جاسوسان ما آمدند و خبر آوردند که خواندکار برگشت * ابراهیم خان در هشت فرسخی تبریز بود - از عقب رومیان تا بتسوح رفتند - ما نیز برگشته از عقب ایشان شدیم * بجالدران که رسیدیم گفتند که خواندکار رفت

^۱ جوشین دربار not traceable.

^۲ اردوباد a town on the Aras.

^۳ قارص not traceable.

^۴ خچور سعد vide p. 4, note 9.

و چریک^۱ و تورچیان قزوین یک هزار و شش صد نفر و جماعت سوکلان^۲ و اردبیل چهار صد و پنجاه نفر ساخته با جماعت امرا و لشکریان جاذقی کردیم که ما با آهار^۳ رویم و در آنجا بنشینیم که جماعت مذکوره نیز بما ملحق شوند - و بعد ازین جمعیت در یکجا باشیم * در منزل اول که کوچ کردیم - چراغ سلطان و جرنداب سلطان و علی قلی بیگ رسیدند * و در منزل دوم بهرام میرزا و ابراهیم خان حاکم شیراز و الله قلی بیگ رسیدند حضرت خواندگار در تبریز و ما در آهار بودیم * زیارت حضرت شیخ شهاب الدین^۴ آهري نمودیم - از غایت آزدگی القاسب را نفرین کردم و مناجات بسیاری بدرگاه حضرت پروردگار جل جلاله کردم و گفتم پروردگارا تو فرموده که دل‌های شکسته را دوست میدارم و در دل‌های شکسته ام (از پریشانی و سوگردانی عجزه و رعایا بسیار دل شکسته ام) محل رحمت است - سوای مرحمت تو چیزی دیگر مدد ما نمی تواند شد - و زاری بسیار کردم * در همان شب شیخ شهاب الدین را در واقعه دیدم که فرمود جمیع مشایخ با تو امروز دعا بودند - البته که مستجاب است * بعد ازین واقعه حضرت خواندگار چهار روز در تبریز نشست و هم و هولی در دلتش بهم رسیده باز گودید *

* بیت *

کار خود گر بخدا باز گذاری حافظ
ای بسا عیش که با بخت خدا داده کنی

۱ چریک T. auxiliary forces.

۲ سوکلان not traceable.

۳ آهار a town in Azerbaijan on a river of the same name.

۴ شیخ شهاب الدین not traceable.

است - که بنی سبب خون مسلمانان در میان ریخته شود و خود را دانسته
 بتهلکه انداختن خلاف فرموده حضرت پرویزگار جلّ شانه است * چون
 حضرت خوندگار به خوی آمد کس نزد عبد الله خان و جمعی از امرا که
 بقراولی فرستاده بودیم فرستادم که حوالی ایشان را چول کرده اصلا خود را
 نمی نمایند^۱ و در روز بازگشته در ییلاق آشکیز^۲ بغزد می بیایید که چون حضرت
 خوندگار داخل تبریز شود با ده هزار کس بایلغار بهای قلعه آن بر سر اولمه
 فرستیم که شاید آن نمک بحرام را بدست آوریم * چون کس ما بامرا
 می‌رسد یکروز در آنجا توقف کرده بعضی محال که بجهت آذوقه خود نگاشته
 بودند سوختند و پیش لشکر خوندگار نیز بایشان رسیده نزد ما آمدند - اما
 در وقتیکه حضرت خوندگار به تبریز رسید این جماعت از امرا در پنج
 فرسخی تبریز بودند - اول بهرام میرزا با یک هزار و هشت صد نفر و چراغ
 سلطان با یک هزار و پانصد نفر و علی قلی بیگ ترکمان با دو هزار نفر،
 و الّه قلی بیگ^۳ حاکم داراجرد با پانصد نفر و چرنداب سلطان حاکم ایچ^۴
 و شبانکاره^۵ با پانصد مرد و ابراهیم خان حاکم شیراز با سه هزار و پانصد نفر
 و شاه قلی سلطان^۶ حاکم کرمان با دو هزار مرد و کپک سلطان حاکم گازرون
 با هشت صد نفر و محمود خان^۷ حاکم کوه کیلویه با سه هزار نفر از افشار

۱ نمی نمایند ؟

۲ آشکیز not traceable.

۳ و الّه قلی بیگ not traceable.

۴ ایچ ایلې T., the Interior Land, is a corruption of Cilicia.

۵ دارا پجرد a province in Fars : also called پجرد.

۶ شاه قلی سلطان vide pp. 77, 96 and 105, T. 'A. 'A.

۷ محمود خان vide p. 105, T. 'A. 'A.

خدمتگار همراه باشد شش صد هزار کس، میشود که الاغ دار باشند - هر آدم و الاغ را هر روز دو من آذوقه باید که هر روز پانزده هزار خروار صدمنی میشود و بر تقدیر وقوع پانصد هزار یا شش صد هزار شتر آذوقه که همراه آورده باشند یکماه زیاده داد ایشان نخواهد داد - ما خود همه جا را خورانیده و سوزانیده ایم که جنگ دربرو بایشان نکنیم - حال ایشان چگونه خواهد شد - و اگر یک ماه را پیش آیند محل بر گشتن چه علاج دارند - دیگر آذوقه از کجا بدست می آورند - و بارها من گفته ام در حضور امرا که لشکر روم بمثابه مرض آتشکند که اگر در ابتدای طغیان خواهی علاج کنی مریض را میکشد - و اگر ملاحظه آن نمی کنی بد است - پس در ملاحظه باید بود تا مدتی که کامرانی خود بکند - بعد ازان باندک وسیله علاج شان میشود - و ایشان را سواى قلت آذوقه بطریق دیگر چسان عاجز و زبون میتوان کرد *

* قطعه *

گر همه ز جعفری داری * مرد بی توشه بر ندارد گام
در میان غریب گرسنه را * شلغم پخته به که نقره خام
و درین باب نیز شیخ مصلح الدین سعدی شیرازی گفته * * بیت *
گوش تواند که همه عمر وی * نشنود آواز دف و چنگ و نی
دیده شکبید ز تماشای باغ * بی گل و نسوین بسر آرد دماغ
گر نبود بالش افنده پر * خواب توان کرد حجر زیر سر
و نبود دلبز همخوابه پیش * دست توان برد در آغوش خویش
این شکم بی هنر پیچ پیچ * صبر ندارد که بسازد بهیچ
غرض علاج سپاه روم را دیگر سواى این چاره نیست و اگر چنانچه در الکاء
ما بنشینند علاج ما این است که از هر جانب راه آذوقه ایشان را مسدود
ازم - جنگ بایشان همین است و سواى این دیوانگی و بی صرفگی

ظالمهم * و دیگر حدیث مرویست از ابن مالک - اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ بِاَخْصِ خَلْقِكَ اِلَیْكَ کَیْ یَاکُلُ مَعِیْ مِنْ هَذِهِ الطَّیْرِ * و دیگر اَنْتَ شَمْسٌ وَ عَلِیٌّ قَمَرٌ و حدیث قدسی لا فَنَیْ اِلَّا عَلِیٌّ لَا سَیْفَ اِلَّا ذُو الْفَقَارِ - و دیگر اَنَا مَدِیْنَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِیٌّ بَابُهَا - و دیگر یَا عَلِیُّ لَا یُعِیْبُکَ اِلَّا مُؤْمِنٌ قَتِیٌّ وَ لَا یُعِیْضُکَ اِلَّا مُنَافِقٌ شَقِیٌّ - و دیگر اَنَا وَ عَلِیٌّ مِنْ نُورٍ وَاحِدٍ - و دیگر اَنَا وَ عَلِیٌّ حُجَّةٌ اِلَیَّ عَلٰی عِبَادَةٍ و حدیث قدسی یُوْجِعُ النَّاسَ عَلٰی حُبِّ عَلِیٍّ بَنِ اَبِی طَالِبٍ اَمَّا خَلَقَ اِلَیَّ النَّارَ - النّصه در بیست و چهارم شهر جمادی الاولی جاسوسان آمده خبر آوردند که حضرت خواندگار بسواس آمد * سه هفته در آنجا می نشیند که شترها را روغن بمالند و ما در قزوین بودیم * اکابر و اهالی و کدخدایان هر محل را طابیده گفتیم که جمعی از لشکریان خود را تعیین نموده ام که در پیش لشکریان رومی باشند و غله و محصولات را سوزانیده آنچه توانند بخوراند - خاطر خود را جمع دارید و دعای بد بمان نکنید که باعث این فتنه و آشوب ما شده ایم - آنچه نقصان شما میشود عوض بمال وجهات شما می نمایم * غله آن محل را خورانیده و سوزانیده و کاریزها را انباشته کردیم و کار و بار جنگ بر عقلا و صاحبان هوش واضح است - که حکم بازی دارد - بهر نوع که میسر شود و از پیش برود می باید کرد - که غنیم را زبون خود کفی * و کلام حضرت امیر المومنین علیه السلام است ” الحرب خدعة ” در حرب خواة بگویی و خواة بفریب نوعی می باید کرد که فرصت بدشمن نداد - و الحال از مخبران صحیح القول شنیده ایم و تحقیق شده و تخمیناً سی صد هزار جنگی سوای قلقچی^۱ همراه حضرت خواندگار آمده اند - اگر چنانچه هر کدام را یک

۱ "servants"، قوللقچی، T. قلقچی

بِمَنْلِهِ مَدَدًا * و آیه کریمه - اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا * و دیگر آیه فان اللّٰهُ هُوَ مَوْلَا وَ جِبْرِيلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ * و دیگر آیه - قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمُدَّةَ فِي الْقُرْبَى * و آیه دیگر - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْهِ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ * و در مذهبی قایلند که ساقی حوض کوثر حضرت امیرالمومنین علی بن ابیطالب است صلوات الله علیه و آله و سلم - بمقتضای آیه کریمه اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ تَحْتِهَا مَآءٌ كَافُورًا * و دیگر آیه - يَوْمَئِذٍ يَلْبَسُوْنَ وَ يَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا وَ يُطْعَمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حَبِيبٍ مُّسَكِّدًا وَ يَنْبِغُوا وَ اَسِيرًا وَ جَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةٌ وَ حَرِيرًا * و آیه کریمه - عَمَّ يَتَسَاءَلُوْنَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ * و آیه کریمه - اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ *

* بیت *

ثلث کلام وصف امام است بیشکی

ان کسیکه شک نموده بود منکر خدا

دیگر احادیث حضرت رسالت پناه محمد صلی الله علیه و آله و سلم قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَا عَلِيُّ لَحْمِكَ لَحْمِي وَ دَمُكَ دَمِي وَ جِسْمُكَ جِسْمِي وَ رُوْحُكَ رُوْحِي وَ حَدِيْثُ اَنْتَ مَبْنِيٌّ بِمَنْزِلَةِ هَرُوْنٍ مِنْ مُّوسٰى اِلَّا اَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي * دیگر حدیث - مَنْ كُنْتُ مَوْلَا فُتَاهَا عَلِيٌّ مَوْلَا - و دعائی که در حق آنحضرت فرمود اَللّٰهُمَّ وَاَلِ مَنْ وَاَلَا هُمْ وَ عَادَ مَنْ عَادَهُمْ وَ اَنْصَرُ مَنْ اَنْصَرَهُمْ وَ اخْذَلْ مَنْ خَفَلَهُمْ وَ اَلْعَنَ مَنْ

مرا با اوست برو ظاهر است و اوصاف و قرب و مغلزت و حرمت او
 بدرگاه رب العزت بمرتبه نیست که اگر مد هزار سال جن و انس کاتب
 شوند و اشجار قلم و هفت آسمان اوراق کاغذ و دریاها مداد شمع از
 فضیلت او توانند نوشت *

* بیت *

کتاب فضل ترا آب بحر کافی نیست

که تر کفی سر انگست و صفحه بشماري

و پیاپی روشن بر صدق قول من از کلام شریف آیاتی است که فی الجمله
 از آنها را نوشتیم * اول قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَدُلُّ عَهْدِي الظَّالِمِينَ -
 آیه دیگر وَمَا يَعْلَمُ تَارِيَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ * آیه دیگر - وَالْأَعْمَارُ
 عَلَى الْعَالَمِينَ * و دیگر آیه روز مباحله است - قُلْ تَعَالَى فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
 وَابْنَاتَكُم وَنِسَاءَكُم وَنَفْسَكُم وَنَفْسَكُم * و دیگر آیه کریمه -
 وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ * و دیگر آیه - الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
 لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا * و دیگر - إِنَّمَا
 وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 رَاكِعُونَ * و آیه کریمه - الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسَنُ
 مَا ب * و آیه کریمه که در غدیر خم نازل شد - قَوْلُهُ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ
 مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ * و آیه کریمه - قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ
 عِلْمُ الْكِتَابِ * دیگر آیه - دَعُّوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ * دیگر آیه قُلْ لَوْ كَانَ
 الْبَحْرُ مَدَادًا لَكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا

دیگر نوشته بود سوای اسپان و مرصع الامت و اقمشه و استر و شتر سیصد هزار اشرفی بمن انعام داد * و در جواب نوشتم که اسپان و نقدینه دینوی بتو فائده نخواهد داد که دین را باینها فروختی و حدیث است - که اَلدُّنْيَا جَيْفَةٌ وَ طُلَاقُهَا كَلَابٌ و عقلا گفته اند درین باب *

* بیت *

این نقد در روزه را دلا باز گذار   کز نقد در روزه بر نمی آید کار
زان سان نقدی گزین که در روز شمار   با آن گیزی قرار در دار قرار
و تجملات که تو نوشته میدانی که هر یک از امرای من زیاده ازینها دارند
و من بطریق تو ابلهی باشم که بر نقد دنیوی و ملک و اسباب او بنازم -
من نقدیکه دایم باو نازیده‌ام و خواهم نازیدن و در درون جان و دل خود
جای داده‌ام و از جان خود صد هزار بار و از جمیع دنیا و مافیها عزیز تر
و گرامی ترش میدارم که در هر دو عالم آن بکار من می آید آن نقد مهر
و محبت آقای من و جمیع مومنان است - تصور میکنم که مرا نه لشکر
هست و نه خزانه و نه اسباب و نه مددگاری از اهل عالم - خواهی دید
که تو نقدینه و اسبابی که بتو داده چه فائده خواهد رسانید - و نقدینه
من که مهر و محبت آقای من است و مددگار من چه خواهد رسانید *

* قطعه *

نقدیست مرا درون جانم   مانده کیمیای احمرو
نقدیست که آدم صفی را   بی آن نشدش دما موثر
نقدیست که چون خلیل بر خواند   یک موی نسوختش در آذر
نقدیست که علم و زهد موسی   بی آن نخورد به نیم جو زر
نقدیست که مصطفای مرسل   میکرد را بخود برابر
نقدیست عزیز و بش گرامی   دانی چه بود ولای حیدر
امای من نزد حضرت پروردگار از آقای تو عزیز تر است - و اخلاصی که

بعد از مردن ابراهیم پاشا فتنه که سالها در خواب بود بیدار کردند - القاسم
همراه اولمه پیدستور بسیواس آمده نامه طولانی بشاه علی سلطان چینی^۱ حاکم
وان نوشته بودند - نه کلید قلعه را برداشته نزد ما بیاور که ده برابر وان بتو در
خراسان الکار بدهم * دیگر نوشته بود که من پسر خواندکار و حضرت خواندکار
مرا فرزند خود گفته و ملک پدرم را تمامی بمن داده * چون این نوشته بمن
رسید دیوانگی و دم عقلی رومیان یکبارگی معلوم شد که بقول و فعل چه
قسم جماعت عمل می‌نمایند * در جواب گفتم که ملک نه از من است
و نه از تو و نه از حضرت خواندکار - خداوندی هست که ملک از اوست -
بهر کسی که می‌خواهد میدهد * قوله تعالی تُوْنِي الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ *

* بیت *

کیست درین دایره دیر پای کو لَمَنِ الْمَلِكُ زند جز خدای
دیگر نوشته بود که حضرت خواندکار با هفت ساله یراق و آذوقه و چفدین
هزار لشکر شجاع مکمل و مسلح می آید - و از انجمله ده هزار را^۲ استر آب
کنشی است که بر استران بار کرده همراه آورده که اگر ایشان برچول روند ان
صد هزار کس را از عقب ایشان می‌فرستد - و در چول از ممر آب خاطر جمع
کرده اند * گفتم میدانم که حضرت خواندکار شوکت و عظمت تمام دارد و بهر
طریق که خواهد میتواند آمد - من مدد از حضرت رب العالمین و مالک
یوم الدین جل جلاله و عم نواله می‌خواهم *

* بیت *

پدر دُرُدی کش ما گرچه ندارد زر و زور

خوش عطا بخش خطا پرش خدائی دارد

^۱ شاه علی سلطان چینی is mentioned on p. 53, T. 'A. 'A. not traceable; but شاه علی سلطان چینی

^۲ برائس is perhaps a slip of و^۲

نماید * دیگر آنکه اول می بایست حضرت خواندکار کسی را پیش من بفرستد و نگاه او را بطلبید - اگر قبول نمیکردم و الگاو او را نمیدادم حجت بر ما تمام کرده بودند - بعد ازن هر نزاعی که میکردند معقول بود - و اگر بر سر قهر و غضب هم می آمدند حق بجانب ایشان بود * دیگر آنکه می بایست او را در استنبول نگاه دارند که شاید روزگاری بکار ایشان آید * اما رستم پاشا نسبت نماید کرد و ما از او مفت داریم - نمک حضرت خواندکار را خورده - بود می بایست بگوید که اول درین باب سخن با قزلباش کذیم و مجهولی معلوم نمائیم * بعد از آنکه صدق قول او ظاهر گردد برخاسته بر سر ایشان برویم که مبادا حرفهای این وقوعی نداشته باشد - و در میانه سبکی واقع شود *

هر که شاع آن کذب که او گوید حیف باشد که جز نکو گوید عقل و فهم صدق و کذب او را نیازموده برخاسته متوجه ایضوب شدند - خود را سبک و خفیف نموده از هزار صلابت و هیبت که از ایشان در دل مردم هر ولایت بود همگی هیچ و پوچ شده گویا هرگز این ابیات بکوش ایشان نرسیده بود و مطالعه سیر و تواریخ و قصص نمی نمایند *

* نظم *

ملک با دل خویش در گفتگو	که خود ملک ایران سپارد بدو
بعقلش بیاید نخست آزمود	بقدر هفت پایگاهش فرزد
نهد بر دل از جنور غم بارها	که نا آزموده کذب کارها
چو یوسف کسی در صلاح و تمیز	چهل سال باید که گردد عزیز
بایام تا بر نیامد بسی	نشاید رسیدن بغور کسی
نکه کن چو سوار داری خدمت	نه آنکه که پرناب کریمی ز شمت
به تنی سبک دست بردن به تیغ	بدندان گرد پشمتا دست دریغ

نوشته فرستاده بود که من پیش حضرت خواندگار رفتم .- ببینید که بر سر شما چه خواهم آورد * گفتم هیچ باخود اندیشه این نکردی که از خواندگار برزگری هست که عالم السر والخریات است؟ سر پنهانی جمیع بندگان را خوب میداند و بهرکس فرخوز نیت و عملش جزا خواهد داد - خواندگار و من و تو در پیش قدرت او چه چیز و چه نمود داریم و این ابیات را خواندم *

در آمد پشه از لاف سرمست   دمی بر فرق کوه قاف بنشست
از آنجا بر پرید و در عدم شد   چه چیز افزود ازان کوه و چه کم شد
همه در جنب قدرش این چنینم   اگو بر آسمان گر بر زمینم
سعادت بی حسابش داور است^۱   نه بر دست و بازوی زور آورست

اما چون از کفه بجانب استنبول روانه میشود رستم پاشا^۲ که او هم در بد ذاتی مثل ابراهیم پاشا بود احوال او را انواع دیگر بحضرت خواندگار بیان می نماید - و او را باعزاز و احترام تمام باستنبول می برند و او در آنجا دروغی چند بهم آورده میگوید که تمامی قزلباش بامن متفق اند و خواهان من هستند و مرا میخواستند * حقیقت آنست که اگر قزلباش را سر شان برود که تاج را از خود جدا نمیسازند - در محلیکه القاسب تاج بر سر داشت هیچکس پیش او نمیرفت که در راه صوفیگری مرشد یکی را میداند - و اگر صد هزار بادشاهزاده باشد نگاه بروی شان نمیکند * چون تاج از سر انداختند معلوم که چه قدر اعتبار دارد و حضرت خواندگار، اولاً فهم و عقل او را می بایست بیازماید - و بعد ازان بسخن او عمل نماید و اراده اینچنان

۱ Error in text: the metre too differs. Should this be سعادت پی خواهش
؟ داور است

۲ رستم سلطان 'A.' 'A.' 'A. on p. 71, T. is mentioned. پاشا

مخالفت نموده ترک صلّه رحم نکند - که این مقدمه نقیجه خوبی ندارد و زیان دنیا و آخرت اوست - شاید استغفار نموده ازین جهالت باز گردد - و من نیز قسم یاد نمایم که ازین ادای او فرنجم و در سدد آزار و انتقام او نباشم - قبول نماید فیها و نعم - والا کار او را حواله بحضرت الهی جل شانّه میکنم - چندانکه علی آقا نصیحت او کرده بود مطلق جواب نداده بود * و مرتبه دیگر چند کس از امرای معبوره فرستاده ام و پیغام کردم که من هرگز با تو بدی نکرده ام - درین مقدمه شرم از آبا و اجداد خود بدار که از جانبین بدی بدنامست و این بدنامی تا قیامت میماند - و اگر ازین عمل و خیال بیهوده برنگردی آقایی من که در از خیبی کف سر از بدن تو بید قدرت ید الله فوق ایدیهیم بر خواهد کزد و این بیت بخاطرم رسید * * بیت *

هر که او نیک میکند یابد نیک و بد هر چه میکند یابد

او را عقل درین مرتبه بود که در حضور امرا و قاضی عسکر^۱ و میر ابراهیم اصفهانی که در آن اوقات متولی آستانه صفوی بود قسم یاد نمود که ترک این مقدمات نموده بحال خود باشد و بمردر اوقات نوعی نماید که تدارک این قبح کرده شود * بعد از آنکه امرا باز گشتند خطبه و سکه بنام خود کرد * در آن ایام من متوجه بجانب گرجستان^۲ بودم - که از لوند بعضی آدابهای ناخوش سرزده بود - خواستم او را گوشمالی دهم اما چون ما بقراتاغ^۳ رسیدیم او از راه در بد بجانب چرکس^۴ رفت و معدودی چند با او همراه بودند * مردم چرکس اراده می نمایند که او را بتقریبی گرفته نزد ما فرستند * او ازین معنی واقف گردیده فرار نموده بدر رفت - و از آنجا کتابتی بما

^۱ قاضی عسکر not traceable.

^۲ قراتاغ Qarātāgh or Qarādāgh, mountains in the province of Suvas.

^۳ چرکس Circassia ?

ابراہیم پاشا در یار بکر بود که از حضرت خواندگار چادشی آمده اورا بقتل رسانید * فتنه و آشوب بالکلیه برطرف شد - و آتش نزاع فرو نشست * اگرچه مدتی درمیان دوستی نبود اما غوغا و نزاعی هم نبود - مسلمانان بغراغت و امنیت بودند تا زمانی که القاسب میرزا از جهالت باماباغي شد *

فصل دیگر در احوال القاسب میرزا

هرگاه که تاریخ تیموز میخواندم و باین ابیات میرسیدم * * بیت *

شدی شاهرخ همرهش در مصاف

بسان دو شمشیر در یک غلاف

میگفتم من و القاسب این حال داریم - من او را از تمامی برادران و فرزندان خود دوست تر میداشتم - چنانچه فرموده بودم که در مشهد مقدس حضرت امام رضا علیه السلام دویست و پنجاه تومان بصادات و صلحا و اتقیا بقرض داده بودند - که تا القاسب زنده باشد از ایشان فگیرند - که ایشان همیشه دران آستانه مقدس در دعای مزید عمر او باشند - او خود کم عقلت بود بی جهت و بی سبب یاغی شد * و درباب یاغی شدن او دو چیز بخاطرم میرسید و بغیر از اینها سبب دیگر بخاطرم نمیرسید - اول اینکه مافوزلو^۱ نام پسریکه حالا در روم است عمل بدی داشته - از ترس آنکه مبادا من بشنوم و او را ایدا و عقوبت کنم بیدواتی چند از نوکران اوامه بار شراب میخورند - از بیم سیاست من او را چیزهای بد آموزانیده و فریب داده بودند بدنام و یاغی کردند * دویم - پیش از آنکه یاغیگری او انتشار یابد و بدین عام افتد علی آقای اقچه سقال^۲ را پیش او فرستادم - که نصیحت او کند که ترک

^۱ عافور لو, not traceable.

^۲ علي قاي اقچه سقال, Lot traceable. On p. 88 T. 'A. 'A. a person named علي آقا قاپورچي باشي is mentioned.

محل فرود آمده میخوابند که وقت صبح نزد ما بیایند * قضا را اولمه و احمد پاشا بوده اند که دران محل فرود آمده بودند * القصه تا جائیکه نشان اولمه گرفته بودیم رفته - اولمه باز خبردار شده فرار نمود * از عقب او قورچیان و بعضی از مردم امرا رفتند - و ما نیز باثر ایشان با دو هزار کس دو منزل رفتیم * جمعی کثیر از مردم او که در عقب مانده بودند بعضی را زنده گرفته و بسیاری را بقتل رسانیده پروانه را ^۱ زنده گرفته آورده بودند * از پروانه احوال پرسیدم گفت که ابراهیم پاشا لشکری بسیار برداشته اراده نموده که بر سر بهرام میرزا ایغار کند * همین که این خبر شنیدم در اینجا فکری خوبی شده بود باز گشته بمدد بهرام میرزا و امرا روانه آنصوب شدیم - چون برود خانه گواش * آمدیم شب آنجا خوابیدیم در صبح داخل وسطان شدیم * از نزد بهرام میرزا و امرا آدم آمد و مرزده لق ^۲ آورد که ابراهیم پاشا با جمعی کثیر بر سر ما می آمد * جاسوسان ما خبر آوردند و ما در بسو بودیم * - و خود را غافل بر ایشان زده آدم بسیاری کشته زیاده از صد نفر زنده گرفته ایم - و ابراهیم پاشا باز گردیده بجانب دیار بکر رفت * روز بستم بود از خوابی که در اردبیل دیده بودم که این فتوحات شد - و ارچیش بلا ممانعت احدی بتصرف ما در آمد *

* بیت *

چو آید بکوشیدن کار پیش

زنائید حق دان نه از سعی خویش

^۱ پروانه, not traceable.

^۲ گواش, not traceable.

^۳ لق مرزده idiom not traceable.

^۴ بسو, there is a Haswā, about fifty miles from the southern shore of the lake of Urmia.

بروند * چند روز که گذشت امرائی که بایلغار رفته بودند آمدند * ایشان را گفتم که حیف که اوامه نزد ما آمده بود و از دست ما بدر رفت * سلیمان سلطان گفت بیایید تحقیق نمایم که این چه گروه بودند * کس فرستادیم که تورچیان ترکمان از وسطان بار کردند و لشکر جمعیت نموده بجانب ارچیش بمدد بهرام میرزا برویم^۱ - درین اثنا قرا اسمعیل تورچی^۲ و کور شاهسوار^۳ هردو آمدند - و یکسر و یکرومی زنده آوردند * از رومی احوال پرسیدم * گفت غلام خواندکاره و در اخلاط نشاط^۴ حکومت وان را بمن داده بجهة اولمه آورده بودم * دیروز خبر اولمه را دران جانب و سلطان گرفته ام که نشسته است و منتظر اینست که شما از وان کوچ نمائید - او بر سر وان آید * من نام اولمه را شنیده بیتاب شدم - فرمودم که لشکری سوار شدند و من یراق و اصلحه پوشیدم * در همین شب مشعلها روشن کرده سوار شدیم * از تورچیان ترکمان و ذوالقدر و استاجاوی صد نس را چرخچی کرده پیشتر فرستادم - و ما نیز از عقب بایلغار روانه شدیم * بعضی مردم از پل و بعضی از آب گذشتند - اما درین وقت عبد الله خان و کوکجه سلطان^۵ و یادگار محمد سلطان^۶ و یعقوب سلطان^۷ و حسن بیگ یوز باشی که از الکاء سید محمد باز گشته بودند - بر سر پل که میرسند آتشی از دور می بینند * تصور میکنند که اردوی ماست - که فرود آمده ایم * ایشان نیز در همان

1 Error in text.

2 قرا اسمعیل تورچی, not traceable.

3 کور شاهسوار, not traceable.

4 اخلاط نشاط, *Akhlat*, name of a town: vide p. 38, note 2. نشاط is perhaps an error for بساط

5 کوکجه سلطان, p. 52, T. 'A. 'A.

6 یادگار محمد سلطان, not traceable.

7 یعقوب سلطان, p. 40, T. 'A. 'A.

و مدعی او آن بود که در میان خور و اجش^۱ کردی دیده بود بمن بنماید -
 من که آمدم گفت که این کرد را می بینید؟ جزم و تحقیق که لشکر خواندگار
 است - که ابراهیم پاشا و اولمه آورده اند بر سر بهرام میوزا بوزند * درین اثنا
 شاه و یردی خلیفه سوکلن اعلی^۲ را که حالا علمدار است و دران محل
 قورچی بود پیش امرا و بهرام میوزا فرستادم - که این است گردی نمودار
 است با احتیاط باشید - مبدا از جوانب سر راهی بر شما بگیرند و غافل بر
 سر شما بریزند - و این کرد را هر کس دید تخمین کرده گفت از سی هزار
 کمتر نیست - تحقیق خبری بفرستید - اگر حاجت باشد ما نیز بمدد شما
 بیائیم * دران روز و شب خبری از جای نیامد + صباح میخواستیم کوچ نموده
 بجانب سلطانیه برویم از جهة همین کرد متشوش خاطر بودیم و تگاهل نمودم *
 وقت ظهر دستگیر بودیم که ملهک بهادر عرب کرلو^۳ و کور شیخی^۴ چمشکر کلو^۵
 هر دو بکنار دریا بسیر رفته بودند آمدند و یک نفر رومی را زنده همراه آوردند -
 با دوسر که از مردم اولمه بودند - از پیش او دریخته بوطن خود میروند -
 با اینها دوچار شده بودند * از رومی احوال پرسیدم - گفت که همراه اولمه
 و احمد پاشا بودیم - ایسان بوسطان^۶ آمده بودند میخواستند که بولان بیایند -
 و آذوقه و لشکر همراه داشتند - شنیدند که شاه دروان است نیامدند -
 و بجانب دیار بکر رفتند + من تأسف بسیار خودم که کاش آن روز سوار شده
 باولمه دوچار نمیشدیم * بعد ازان اتفاق نفر از قورچیان را فرمودم که بوسطان

^۱ خور و اجش probably an error for رجیش و حوی, two places near lake Vān.

^۲ شاه و یردی خلیفه سوکلن اعلی not traceable.

^۳ ملهک بهادر عرب کرلو not traceable.

^۴ کور شیخی چمشکر کلو not traceable.

^۵ بوسطان the fortress of Vāsūm or Vusṭān, on the south shore of the lake of Vān.

قورچی باشی^۱ را با جمعی مقرر کردم که سوار شده بر سروان بروند - روز دیگر محل عصر بود که دو نفر قورچی آمدند خبر آوردند که اولمه وانرا گذاشته فرار نموده است * ما نیز از آنجا کوچ کرده بان رسیدیم - و دو روز در وان بودیم * غازیخوان^۲ حاکم شیراز و یعقوب سلطان قاجار^۳ را با جمعی کثیر از قورچیان و کوچک قسرا^۴ با حسن بیگ یوز باشی^۵ همراه نمودم با پنج هزار کس از مردم امرا - و فرمودم که بروند و الکاء سید محمد را غارت و تاخت کنند - و از خوی بهرام میرزا^۶ مثنا سلطان و امیر بیگ روملو^۷ و شاهقلی خلیفه^۸ و بوداق خان^۹ و صدر الدین خان سقره^{۱۰} چي و یساولان و قابوچیان و قنچاچان^{۱۱} و همه مردم کارخانها را فرمودم تا از عقب رومیان بروند * ایشان بوداق خان و صدر الدین خان را بقراولی فرستاده بودند - بجای بیگ دوچار میشوند و جنگ میکنند - اورا شکسته دوپست و پنجاه آدم اورا زنده و یک هزار کشته او با چند نفر می گویند - و از آنجا اخترمه^{۱۲} و سرها را با رومیان زنده فرستادند * روز دیگر سلیمان سلطان روملو بکنار دریا می رود و نماز میگذارد - و چون از نماز فارغ میشود محل عصر بود - پیش من آمد گفت - کنار دریا چمن است و هوای خوب دارد چرا گشت نمیکنید -

۱. شیر حسن قورچی باشی, not traceable.

۲. غازیخوان, p. 37, T. 'A. 'A.

۳. یعقوب سلطان قاجار, p. 40, T. 'A. 'A.

۴. کوچک قسرا, not traceable.

۵. حسن بیگ یوز باشی, pp. 62 and 75, T. 'A. 'A.

۶. بهرام میرزا, p. 43, T. 'A. 'A.

۷. امیر بیگ روملو, p. 48, T. 'A. 'A.

۸. شاهقلی خلیفه, p. 105, T. 'A. 'A.

۹. بوداق خان, not traceable.

۱۰. صدر الدین خان سقره چي, pp. 80 and 91, T. 'A. 'A.

۱۱. قنچاچیان - T. concubines?

۱۲. اخترمه - aqtarma, T., "booty."

تبریز شد ما از راه کاروان سرای عباس یار دبیل رفتیم - و هرازده شمع که فرموده بودند با نذر دیگر هم که خود کرده بودیم برده بعد از طواف مشائخ و نماز در حوالی آستانه در خانه حضرت سلطان حیدر علیه الرحمة والرضوان خوابیدیم * باز حضرت شیخ صفی الدین علیه الرحمة را در خواب دیدم - که فرمود بعد از بیست روز ظهور (نمیدانم فرمود یا خروج) خواهی کردن - ازین دو کلمه یک لفظش را فرمودند * چون از خواب بیدار شدم - با خود گفتم که ظهور مخصوص حضرت امام الهمام حجة الله فی ارضه المنتظر قائم آل محمد علیه الصلوة والسلام است - اما خروج چه معنی داشته باشد؟ از اردبیل کوچ کرده سراب آمدیم و بار دو ملحق شدیم * چون حضرت خواندگار از تبریز کوچ کرد ما از سراب بمراغه آمدیم * خبر آوردند که حضرت خواندگار با خللاط^۲ رسید * ما متوجه قراندقوی دره خوی شده شکار ماهی میکردیم که دو نفر از جاسوسان ما آمدند و خبر آوردند که حضرت خواندگار در خللاط توپخانه و عرابها و اعترقور^۳ را گذاشته بایلغار بجانب استنبول رفت و حالا ارمله در وان نشسته است * من نیز برهنه در آب شکار ماهی میکردم و گل آلود شده بودم * بآب سرد خود را شستم و همان لحظه به تعجیل تمام سوار شدیم - و تا زاویه ملا حسن^۴ بایلغار رفتیم * چون بزایوه رسیدیم تپ کردم و فرود آمدیم و خیمه زدند و خوابیدیم و ملا محمد قصه خوان و بعضی از امرا نشسته بودند و حکایت میکردند - و از غایت اضطراب با وجود تپ مرل آرام نبود - غیا بیگ شکر اغلی^۵ و شیر حسن

^۱ سواب Sarāv or Sarūb, on the road from Tabriz to Ardabil.

^۲ خللاط Aklilāt or Khilāt, a city of Armenia, on the western end of the lake of Vān.

^۳ اعترقور cf. supra.

^۴ ملا حسن, not traceable.

^۵ غیا بیگ شکر اغلی, not traceable.

و در آن روز و ماه و سال و شهر و دیار

نام آن ای و میته - لی و موزوب و نه - موش

نمونه پنداری ای ناچید - فرشت

که روزی خود و خدمت آوردن فرمانرواش

من استعان بغیر الله ذل - توکل بذات حضرت الهی جل شانہ کرده از اوجان کوچ
کرده متوجه سلطانیه شدیم - و چون برنجان رسیدیم کچل پر علی حاحیلرا^۱
باز نیکی خود بجای آورده تحفه و هدایا و پیشکش داده بایلیچگری
نزد خواندگار فرستادیم که شاید مناره بر طرف شود که الصلح خیر * با اولمه
و ذوالقدر اعلیٰ اورا باز بوسه غضب آورده از اوجان کوچ کرده متوجه عراق
شد - ما در جزین^۲ آمدیم و دوسه روز ماندیم * بواغلی آمد که این است
خواندگار آمد و براع بر طرف شده صالح است * من کفتم اگر صالح می بود
خواندگار چرا کوچ کرده می آمد غله در جزین و آن حوالی را تمام سوخته
اردو را با اصفهان فرستادیم و خود بجانب همدان رفدیم - و حضرت خواندگار
تا در جزین آمد چون مقدمات را بغوع دیگر دید و اسکرش از آب و آذوقه
و علیق دواب عاجز و زبون می شدند از اینجا باز گشت * ما نیز از عقب
کوه الوند متوجه تبریز شدیم * در سال اول که از عقب اولمه نه تبریز ایلغار
کردیم و قاضی خان گریخت شب در واقعه حضرت امیر المومنین علیه
السلام را دیدم که گفت ای فرزند بطواف آستانه بیبا و مشائخ را طواف کن
و دوازده شمع نذر بیار و بعد از آن بهرجا که خواهی برو * چون در آن مرتبه
این فیض میسر نشد بلاشبیه کار ما از آن پیش نرفت و فتوحی واقع نشد
و اولمه نمک بحرام گرفتار نگردید * در آن مرتبه چون حضرت خواندگار داخل

^۱ کچل پر علی حاحیلرا, not traceable.

^۲ جوین جزین ? name of several places in Irān.

گمدا را کفد یکدم سیم سیر
فریدون بملک عجم نیم سیر

اما چون به تبریز خبر آمد که حضرت خواندگار عود نموده آمد - توکل بذات بیچون حضرت الهی جلّ شأنه نمودم - و مقّرر فرمودم که سیادت پناه سید عبد الله لکه از جانب بیگم و میر شاهسوار کُرد از جانب مفتا سلطان بایلچیکری نزد ابراهیم پاشا روند - که شاید بجهت آسایش عجزه و مساکین که ودایع الهی اند فتنه و آشوب بر طرف شده در میان صلحی واقع شود - چون نزد پاشا میروند و مکتوب را میدهند ابراهیم پاشا مرد تریاکی بوده در محلی که نشا داشته میگفته که - معامله حضرت خواندگار در دست من است - اگر خواهم میکشایم و اگر خواهم بر عکس می بندم - اما در عدم نشا میگفته چکاره ام من؟ مرد غلام عاجز فقیری ام - از دست من چکار می آید؟ امر امر حضرت خواندگار است * آخر الامر این ناپاک راضی بصلح نشده کتابتی بتهدید تمام نوشته فرستاده بود و در اوجان^۱ بمن رسید * مردم میگفتند که سام میرزا یاغی شده است و از آنطرف خواندگار آمد - آیا درین میانه چگونه خواهد شد؟ در جواب این ابیات را که از شیخ سعدی است خواندم *

فراموشت نکرد ایزد در انحال
که بودی نطفه مدفون و مدهوش
ده انگشت مرتب کرد بر کف
دو - از دیت مرتب کرد بر درش

^۱ Ujān, on the left (south) bank of the Sarāv river, ten leagues from Tabriz on the road to Mivāna.

شاه ولایت پناه حضرت امیر المومنین علیه السلام حواله می‌کند * مردم قلعه
 وان ازین معامله آگاه شدند راضی بدان قلعه شده بزینهار آمده بودند -
 اما پشیمان شدند * چون مقدمات برین منوال روی داد لاعلاج از پای
 قلعه برخاسته کوچ کردیم *

فصل دیگر شمه از احوال قاصر خان^۱

اما قاضی خان^۱ مردکی پر مکر و شیطان صفت و حیل‌باز
 و دروغگوی بود و این بیت مناسب حال اوست * بیت *

روزی در کجی و غمّازی * چرخ را داده از حیل بازی
 از تبریز با اولمه قرار نموده بجانب بغداد می‌برد و ابراهیم پاشا را می‌گوید
 که سام میرزا یابی شده - اکنون صلاح دران است که شما باز متوجه ولایت
 قریب‌باش شوید و دران مملکت جار کنید که حضرت خوندکار سام میرزا را
 پسر خوانده و ملک حضرت شاه اسمعیل را باو داده * من او را بخدمت
 خواندگار بیآوردم - و ابراهیم پاشا را فریب میدهد که او باوجود آنکه
 حضرت خواندگار بغداد را ستانده بود و ترک این ولایت کرده بازش بآمدن
 ترغیب و تحریص نموده دیگر باره بدین مختصر ولایت طمع کرده روانه
 این جانب شد *

* نظم *

شنیدم که در روزگار قدیم
 شدی سنگ در دست ابدال سیم
 می‌فردار کاین قبول مقبول نیست
 چو قانع شدی سنگ و سیمت یکی است

شعار است و بدل مردانی^۱ میباید کشت - چون باو در هرات سوگند خورده بودیم که مادام که لشکر یاغی بقصد ما در برابر نیایند که گویند که قاضی خان در میان این لشکر است بجنگ آمده ایم من او را بکشم - بنابراین تجویز گشتن او نکردم * دوسه روزیکه برین گذشت یکشب قاضی خان با چند نفر از ملازمان قدیمی خود گریخت * اگر از دنبال او ایلغار میکردیم بدست می آوردیم * مردم گفتند نزد خوندکار خواهد رفت * ترک او کرده از عقب اوامه ایلغار کردیم - قضا را قاضی خان نیز پیش او میرفت - او در روز هشتم شهر ربیع الثانی داخل تبریز شده بود * اوامه را خبردار کرده بود که ما بر سر او خواهیم آمد - و ما بواسطه اینکه راه گل بود شتر ما لافرو زبون بودند یک روز بعد از او در روز یکشنبه داخل تبریز شدیم * در همان شب اوامه و قاضی خان گریخته بودند * بیست روز در تبریز توقف کردیم * بعد ازان کوچ کرده روانه بجانب وان شدیم * پنج هزار و چهار صد از لشکری همراه بودند * یک هزار و شش صد از قورچیان و مابقی مردم امرا بودند * قلعه و آنرا محاصره کردیم * نزدیک بود ده فتح شود که قیا آقایی^۲ ملازم حسین بیگ میوز باشی^۳ داروغه تبریز آمد و من در حمام بودم و مثلاً سلطان و امیر بیگ او را در حمام نزد من آوردند * احوال پرسیدم - گفت که سام مرزا یاغی شده خوندکار او را پسر خود گفته - کار ملک متزلزل شده * گفتم ذوالقدر اغلی را من نیز پسر گفته بودم - او با من چه کرد که سام میوزا با خواندکار چه کرد؟ من با او پدر مقام بدی نبوده ام - و دایم نیکی کرده ام - او چون قطع صلح رحم نموده با من در مقام بدی در آمده کار او را با قای خود حضرت

^۱ evidently an error for مروانی *marwūnī*: the family of Marwān, of the race of Umayyā, were enemies of the Shī'a Imāms.

^۲ قیا آقایی, not traceable.

^۳ حسین بیگ میوز باشی, pp. 62 and 75, T. 'A. 'A.

را بخاطر رسانیده مکرر میخواندم * . * نظم *

ای همه هستی ز تو پیداشده خائف ضعیف از تو توانا شده
 زیر نشین علمت کاینات ما بتو قایم چو تو قایم بذات
 هستی تو صورت و پیوند نی تو یکس و کس بتو مانند نی
 آنچه تغیر نپذیرد توئی آنکه نمرودست نمیرد توئی
 ما همه فانی و بقا بس تراست ملک تعالی و تقدس تراست
 قافله شد واپسی و ما بیین ای کس ما بیکسی ما بیین
 چاره ما ساز که بی یاوریم گر تو برانی بکه رو آوریم
 اما حضرت خواندگار کم فرصتی نموده و درین قسم محلی که از سفر
 هرات و حرب اوزبک برگشته ایم با لکاء ما آمد که "ممنون ما کسان باید
 شد" * حضرت پروردگار بما مدد کند و این بیت بدیهه بخاطرم رسید *

* نظم *

حق در جهانده مددگار او لنگ قولیسنه یمان کونده غمخوار اولنگ^۱
 قضا را منزل بمنزل، ما در پیش، و ایشان یکمزل فاصله می آمدند تا
 حوالی قزوین رسیدیم * از مدد حضرت الهی جل شانہ و توفیق حضرات
 ائیمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین - چنانچه حافظ گفته * * بیت *

کار خود گر بخدا باز گذاری حافظ

ای بسا عیش که با بخت خدا داد کنی

در ابتدای تحویل عقرب در شب سه شنبه سیزدهم شهر صفر برنی
 عظیم بارید بمرتبه که اردوی خواندگار در میان برف ماندند و بعد از یک هفته بصد
 هزار محنت روانه بجانب در جزین^۲ شدند درین اثنا حاکم کوه کیلویه با

^۱ حق است در جهان مددگاری کنند بغلام خود در روز بد غم خوار کنده

^۲ در جزین Darguzin, capital of the Alam district, one of the five districts dependent on Hamadan.

درین مقدمات حیرانند - و من هر چند مردانه باشم در عمر خود از عهده شکر
شمه ازین مقدمات بیرون نمیتوانم آمد * * نظم *
اگر هر موی من گردد زبانی * شود هر یک ترا تسبیح خوانی
هنوز از بی زبانی خفته باشم * ز صد شکوت یکی ناگفته باشم
بعد از آن مثلاً سلطان و قورچی باشی مازافع^۱ مکاتیب را عتاب کردند و قصد
قتل او داشتند * من منع ایشان کردم و در آنوقت هفت هزار کس همراه
من بودند * زیاده از سه هزار کس که بکار آید نداشتند^۲ * چون از هرات ایلغار
کرده بودیم همه مرکبان مانده و زبون شده بودند و از لشکریان ما جمعی
بودند مثل حسینخان^۳ و قاضی خان^۴ ملک بیگ جوینی و اتباع ایشان که
بدل دشمن و بزبان دوست بودند و دائم الاوقات منتظر فرصت بودند که
شکستگی درکار ما واقع شود - و درین قسم محلی^۵ من بغایت مضطرب شده
بعضرت پروردگار پناهییم و کار بد خواهه دین و دولت را بدو حواله کردم
و مداومت بدعا و آیه کریمه حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ
الْغَیْثُ کردم - و در آنوقت حکایت حضرت خلیل الرحمن علی نبینا
و علیه السلام بخاطر رسید که در محلی که آنحضرت را در منجنیق
گذاشتند که در آتش اندازند حضرت جبرئیل علیه السلام آمده گفت -
یا خلیل الرحمن مدد میخواهی؟ آنحضرت فرمود که میخواهم اما نه از
تو * در زمان دریای رحمت حضرت الهی عز اسمه بجوش آمده امر شد
بآتش که یا نَارُ کُوفِی بَرِّدَا وَ سَلَاماً عَلَی اِبْرَاهِیم - و این ابیات شیخ نظامی

^۱ رافع carrier.

^۲ نداشتند ? Or

^۳ شاملو : There are two of this name in the T. 'A. 'A., one of حسین خان
and one of ورمو.

^۴ Vide p. 50, T. 'A. 'A.

^۵ قم محلی. This does not appear to be قم though both are written in the
MS. in exactly the same way.

میدرفتم میر سید محمد پدش نماز مدینه مبارک حضرت رسالت پناه
محمد صلی الله علیه و آله وسلم را در خواب دیدم که بمن میفرمایند که از
مناهی بگذر که ترا فتوحات خواهد شد* در صبح باحمد بیگ وزیر
و بعضی از امرا که حاضر بودند این خواب را بیان کردم * بعضی از ایشان
گفتند که از بعضی منهیات بگذریم و از بعضی دیگر مثل شراب که ضروری
سلطنت است نمیتوان گذاشت - و هر کس حرفی درین باب میفرمودند *
آخر من گفتم که امشب بدین نیت میخوابم - بهر طریق که مینماید
بدان عمل خواهیم کرد - و حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله
وسلم الرویا الصلیحة یراها المؤمن الصالح و قال لَمْ تَقَطِّعِ الْمُبَشِّرَاتُ -
باز همان شب در واقعه دیدم که در بیرون پنجره پائین پای حضرت
امام الضامن امام رضا علیه الف الف التحية و الثناء دست سیادت پناه
میرهای^۱ محتسب را گرفته از شراب و زنا و جمیع مناهای توبه کردم * صباح
این خواب را نیز بجماعه بیان کردم * بقدرت و توفیق حضرت باری جل شانہ
بهمان طریق که در خواب دیده بودم در همان موضع سید مذکور حاضر شده
دستش را گرفته از جمیع مناهای توبه کردم - و در سن بیست سالگی
که این سعادت نصیب شد این رباعی را انشا کردم * * رباعی *
یکچند پی زمره سوده شدیم * یکچند بیاقت قرآلوده شدیم
آلودگنی بود بهر رنگ که بود * شستیم بآب توبه آسوده شدیم
الحمد لله و المنه از آن تازیم که سعادت میسر شده از کل مملکت من
فسق و فجور برطرف شده و روز بروز بتوفیق الله تعالی فتوحات گوناگون
روی نموده بطریقی که هرگز در خاطر ما شمه ازان نمیرسید - و جمیع عقلا

میرهای^۱ not traceable: perhaps an error for محتسب

نیز دعوی شجاعت می‌کنی - بیا جنگ کنیم - و اگر جنگ نمی‌کنی دیگر شجاعت مکن * در جواب کتابت او نوشتم که بزرگتر از جمیع موجودات حضرت پروردگار جل جلاله و عظم شأنه است و در کلام شریف فرموده که در جهاد و غزا که با کفار نمائید خود را بتهلکه می‌ندازید - قوله تعالی وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ - جائی که در غزای کفار از تهلکه منع فرموده باشد من چگونه دو لشکر مسلمانان را که در عدد برابر ده کس یک کس نبوده بجنگ فتوی دهم و این مسلمانان را در تهلکه اندازم؟ پدر من دران روز که با پدر شما جنگ کرد در میش خان و سایر امرا بلکه تمامی لشکر او مست بوده اند - شب تا صبح شراب خورده آهنگ بر جنگ نموده بودند - و این مقدمه بغایت نامعقول و بد واقع شده بود * از آن تاریخ هرگاه حکایت جنگ چالدران^۱ بمیان می‌آید من در میش خان را دعای بد می‌کنم که پدرم شاه اسمعیل را فریفته بود و جنگ کرد * دیگر آنکه حضرت الهی عز اسمه فرموده که یک مسلمان با دو کافر جنگ نکند * و ما خود بحسب تخمین یک کس در برابر ده کس زیاده چه کنیم - پس چگونه خلاف امر خدای تعالی جل‌شانه باید کرد و خود را دانسته بر آتش باید زد - و دیوانه باید یا مستی که جنگ بیصرفه کند و خود را بهرزه و غرور در معرض تلف اندازد * والحمد لله و المنة که لشکر قلمرو من از شراب و فسق بلکه جمیع مناهي توبه کرده اند و در کل مملکت من شرابخانها و بوزخانها و بیت‌الطف^۲ و سائر نامشروعات برطرف شده و من خود در وقتی که از هرات کوچ کرده بزیارت مشهد مقدس ملائک آشیان حضرت امام رضا علیه السلام -

1 چالدران , the plain of Chaldirān, where a great battle was fought between the Ottoman Sultān Selīm I. and Shah Isma'īl of Persia. The battle ended in the rout of the Persians.

2 بیت‌الطف یعنی لولی خانه

از آنکه خلیل اقا ایشان را آورد حسین خان گفت که اسپان ما لاغر اند - در برابر رومی و لشکرش نمیتوانم رفت * من گفتم که مگر ما اراده کرده ایم که با رومیان جنگ رو برو کنیم که تو این حرف میگوئی و از لاغری اسپان اندیشه کنیم ؟ - و قرار برین دادیم که اردو را بچند بخش کرده حوالی رومیان را بایر و خراب کنیم * من با سی نفر از قورچیان بر بالای تلی رفتم که به بینم که اردوی خواندگار از رنجان کوچ کرده یا نه * ساعتی که ملاحظه نمودم دیدم که خیمهای لشکری بالتمام فرود آمده و از سلطانیه خود را بطرفی میکشد * دانستم که رومی آمده بایشان نزدیک شد * از آنجا بزیر آمده باردوی خود رفتیم * قنبر اغلی را فرستادم که القاسب و بهرام میرزا و امرا را نزد من بیاورد که بعد از این از هم جدا نباشیم * قنبر اغلی انشب رفت و صباح ایشانرا آورد و گفتند که ذوالقدر اغلی با هزار کس گریخت و باردوی رومیان داخل شد * پیش ازین مقدمات در وقتیکه مثنا سلطان و لشکری در چرخه بند بودند و هنوز حضرت خواندگار باوجان^۱ نیامده بود ذوالقدر اغلی را بقراول فرستاده بودند * در حوالی چرخ بند بقراولان رومی که پانصد کس بوده اند دو چار میشوند * صدر الدین اراده جنگ میکند و قورچیان جمعیت میکنند * چون این حرامزاده از اول الحجه^۲ بوده نگذاشته^۳ بود که مردم رومی در عقب پشته بسیاراند مارا دستگیر میکنند * سه کس از مردم صدر الدین بیگ باندرون کاروانسرا بیرون آمده جنگ میکنند * اسپ یکی از ایشان دو مزار می افتد - او را رومیان گرفته پیش خواندگار می برند * خواندگار او را خلعتی داده کتابتی بمن نوشته فرستاده بود * مضمونش آنکه پدر خوشاه اسمعیل علیه الرحمة با پدر من جنگ کرده تو

^۱ Ujān in Azarbayjān, ten leagues from Tabriz. There is another Ujān in Fārs.

^۲ الحجه from T. البقی baso, dishonest.

^۳ Error for نگفته

در چرخه بند^۱ بودند متفق گردیده از عقب ابراهیم پاشا و اولمه^۲ بروند - شاید که اولمه را بدست بیاورند - و گفتم که من نیز بزودی از عقب شما می آیم * چون لشکری بالتمام در کاروان سرای نیک بیگ^۳ بهم میرسند و یکمزل بایلغار میروند - قضارا بجمعی از رومیان میرسند - بعضی را کشته بودند و چند نفر را زنده گرفته احوال از ایشان گرفته میگویند که ابراهیم پاشا مکر کرده بود * این است حضرت خواندکار خود داخل تبریز شد * روز سه شنبه از تبریز بیرون آمده متوجه ایذجانب میشود * ذو القدر اغلی آن جماعت را برداشته نزد من آورد - و خبر آمدن حضرت خواندکار روز بروز گرم تر میشد * از قزوین کوچ کرده بجانب ابهر رفتم * امرا و لشکری پیش لشکر خواندکار را گرفته مردم را بهر جانب کوچانیده و منازل را خراب نموده تارنجان آمدند * در ابهر خبر رسید که بتحقیق حضرت خواندکار داخل رنجان شد - و لشکری ما که در سلطانیه بودند و حرم را از راه ابهر بقم فرستادم و خود از ابهر کوچ کرده بمنزلی که قرا اقا^۴ میگویند فرود آمدم * نزد امرا کس فرستادم که من بسلطانیه می آیم شما هم در آنجا باشید - و امیر بیگ^۵ و چراغ سلطان^۶ و ذوالقدر اغلی را بقراولی مقرر کردم - و خلیل آقای کلکولو^۷ را فرستادم که حسین خان و منشا سلطان و قاضی خان ذوالقدر حاکم شیراز هر کدام با دو سر کس از مردم کار دیده بیایند تا مشورت کنیم که چه میباید کرد * بعد

1 name of a place, چرخ بند, in another place called چرخه بند.

2 اولمه. In the T. 'A. 'A. the name تکللو frequently occurs in connection with ابراهیم بیگ.

3 نیک بیگ, name of a caravanserai near Kazvin: text.

4 قرا اقا, name of a halting place between Abhar and Sultāniyya: text.

5 خواجه امیر بیگ شهرور; mentioned on p. 118 of T. 'A. 'A. as امیر بیگ
بامیر بیگ مهرداد

6 چراغ سلطان not traceable.

7 خلیل آقای کلکولو not traceable.

ابراهیم پاشا بجمعی رومیان می‌رسند * سه کس را کشته و یک را زنده گرفته روانه می‌شوند * قساراً جمعی بایشان بر خورده یکی از ملازمانش سرها را با رومی زنده برداشته فرار مینماید - و قنبر اغلی با یکنفر ملازم خود دو کس را زخم‌دار کرده می‌بیند که از عهده بر نمیتوانند آمد * جنگی بگریز می‌نماید * یکی از رومیان فیروزه باو می‌رساند - جقه گاردم در سر داشته با دستاراش افتاده بود - برداشته و او سر برهنه از جنگ رومیان خلاص شده جقه و دستارش را نزد ابراهیم پاشا برده بودند * اولمه شفاخته بود * چون بشهر قزوین آمده احوالات را بالتعام از رومی که زنده آورده بودند معلوم کردیم * بعد از ان شاه قلی خلیفه^۱ و محمد سلطان افشار^۲ را فرستادم که بروند و از الوسات^۳ و او یماقات هرکسکه اراده ملازمت داشته باشد نوکر گرفته همراه بیاورند * و سوکند بیگ^۴ را فرمودم که برود و خانه کوچ را که در قم بودند بقزوین بیاورد که چون خواندکار همراه نیست معدودی چند با ابراهیم پاشا همراه اند - از ایشان چه اندیشه باشد ؟ تا روزی در قزوین بکمامی که خود در ابدای محله جعفرآباد ساخته‌ام رفتم و از حمام بیرون آمده در باغچه خانه زئیل خان نشستم * کدخدایان قزوین طعامی پخته آورده - بعد از خوردن طعام از نزد القاسب و بهرام میرزا که در رود خانه رنجان^۵ نشسته بودند کسی آمد که ابراهیم پاشا اراده رفتن دارد * در ساعت متفا سلطانرا با صد نفر دیگر فرستادم که بروند و با القاسب و بهرام میرزا و لشکری دیگر که

۱ مهرداد ذوالقدر mentioned on p. 48 of T. 'A. 'A. as

۲ محمد سلطان افشار, not traceable.

۳ الوسات pl. of الوس *ulus*, T., tribe.

۴ سوکند بیگ on p. 52, T. 'A. 'A., a

قورچی باشی

۵ *Ranjān*: the correct name of this city is Zanjān, although throughout the text it is spelt as Ranjān.

وبعد از خبر اولمه بیست و هفت روز دیگر در هرات ماندیم * بعد ازان خلیفه محمد تورچی باشی^۱ را با بعضی از قورچیان و مژنا سلطان پدش فرستادیم و خود از عقب ایشان روانه شدیم * در اسفرائین^۲ تیمور کرد که دران محل امیر آخور قورچی باشی بود باز گردانیده با جاسوس ما که آمده بود در حوالی تربت جام^۳ بما رسیدند و خبر آوردند که ابراهیم پاشا بتحقیق آمد و کتابت ابراهیم پاشا که به بیگم نوشته بود و بشخصی از ملازمان شمس الدین خان^۴ ولد شرف خان داده فرستاده بود رسید * مضمون کتابت آنکه از یراق و مرصع آلات که از حضرت شاه اسمعیل علیه الرحمة و الرضوان مانده چیزی چند بتحفه بفرستند که من آنها را بخدمت حضرت خواندگار فرستاده التماس صلح نمایم و نگذارم که خود متوجه این دیار شود و باز این ملک را بشما مسلم دارم - و ما نیز باز گردیم - و اولمه نیز درین باب عریضه به بیگم نوشته بود * القصه ما از تربت بده کوچ بکبود کزیدری^۵ آمدیم * مرکبان و شقوان با تمامی لاغر و زبون شده بودند و بسیاری در راه مانده بودند * دران وقت که من باسفرائین رسیدم و قذیراغلی^۶ در مجلس خرفی زد که یکمرتبه دیگر کس بفرستید که خبر مشخص از جانب ابراهیم پاشا و اولمه بیاورد - بر طبیعت من گران آمده از روی قهر گفتم که از تو بهتر کسی از کجا بیاورم ؟ این کار از دست تو بر می آید * او از اسفرائین با ده نفر از ملازمان روانه آنصوب میشوند * چون بمرآغه میرسند اردوی

^۱ خلیفه محمد تورچی باشی not traceable.

^۲ اسفرائین a city in Khurāsān.

^۳ تربت جام the shrine of Shihābu'd-Dīn Aḥmad at Jām, near the Herat river. The place is now called Shaykh Jām.

^۴ شمس الدین خان not traceable.

^۵ بکبود کزیدری ; not traceable.

^۶ قذیراغلی not traceable.

و غارت عرض و مال و سیوت^۱ و همه انواع فسق و فجور ازین مقدمه بهمرسیده و خواهد رسید *

بعد از اندک زمانی غیرت حضرت پروردگار چنان کرد که خاطر مبارک خواندگار ازو رنجیده بقتل رسانید و بجهنم پیوست و این ابیات مناسب حال بود *

فریدون وزیری پسندیده داشت که روشن دل و دور بین دیده داشت رضای حق اول نگهداشتی دگر پاس فرمان شمه داشتی نهی عامل سفله بر خلق رنج که تدبیر ملک است و توقیر گنج اگر جانب حق ندارد نگاه گزندش رساند هم از بادشاه اما بعد از استماع این بهرام میرزا و قاضی خان را گفتم شما در هرات میمانید یا نه؟ قاضی خان گفت مردم ما پریشانند و محنت و جفای بسیار درین مدت کشیده اند چنانچه - اوقات بچرم گاو گذرانیده اند^۲ - ایشانرا قوت و قدرت آن نیست که دیگر حصار داری توانند کرد * و درینجا بودن را اغریوار خان^۳ قبول کرد که سام میرزا بمن دهید - من هرات را نگاه میدارم * مثلاً سلطان و امیر بیگ روملو و قاضی خان حاکم شیراز و سلمان سلطان در خلوت آمده گفتند صلاح نیست که سام میرزا را با اغریوار خان داده در هرات بگذارید * من گفتم که ایشان چون محل اعتماد نباشند همراه نیز نیابند * اگر چنانچه محل دغدغه باشد در هرات بودن ایشان بهتر است و حکایت دارا را که در جنگ اسکندر بدست ملازمان خود کشته شد گفتم *

^۱ سیوت, apparently an error.

^۲ اوقات بچرم گاو گذرانیدن, an idiom.

^۳ دمری سلطان on p. 38, T. 'A' 'A., is mentioned as the son of سلطان شاملو

تو یا اولاد تو مثل گنبد امام ثامن، ضامن امام رضا علیه السلام بسازید - سیم سفارش فتحی بیگ که پروانچی^۱ حضرت شاه بابا ام بود کرده فرمودند که اورا متولبی آستانه مقدسه گردان که او از ماست * علی الصباح بیدار گردیده خوشحال بعد از نماز صبح اورا و یاران را جمع نموده خواب را شرح کردم و گفتم که درین طرف آب ما را باورزیک جنگ خواهد شد * بعد از بیست و یکروز احمد بیگ وزیر آمد پریشان و آزردہ خاطر * ازو پرسیدم که تو شراب نمیخوری که خمار باشی - چرا مکدري؟ گفت کاشکی میمردم که این روز را نمی دیدم * اولمه نمک بحرام بتبریز آمده تمامی اهل و عیال قزلباش را اسیر کرده * پرسیدم که ابراهیم پاشا^۲ همراه اوست؟ گفت نه * خواندگار را پرسیدم * گفت در استغبول است * گفتم که حضرت پروردگار جلّ شأنه جزای اولمه و ابراهیم پاشا را بدهد (که جهت ولی نعمت خود دعای بد حاصل میکنند) و خواهد داد *

این حکایت را تمثیل آوردم - که درمیان قوم بنی اسرائیل سی هزار کس قایم اللیل و صایم الدهر بودند * سه کس درمیان ایشان بودند که زفا و فسق میکردند و چون غضب الهی بر ایشان نازل شد تمامی سی هزار کس هلاک شدند * حضرت کلیم بدرگاه جلّ شأنه مناجات کرد که آها! سه کس بودند درمیان این قوم گناهکار - مابقی چه گناه داشتند؟ خطاب حضرت الهی در رسید که این قوم قادر بر منع این سه کس بودند و نکردند تا اثر گناه ایشان بهمگی رسید * حالا ابراهیم پاشا جانب حضرت الهی جلّ شأنه نگاه نداشته - اولمه را رخصت داد که باعث این همه خون و نهب

^۱ Secretary of a Prince, پروانچی

^۲ the Grand Wazir of Sulṭān Sulaymān of Turkey; p. 49, ابراهیم پاشا
T. A. A.

شهر ذیحجه الحزام در هرات تا چهل روز در چمن النک نشین^۱ توقف کردم که لشکر جمیعت نموده بر سر بلخ رویم *

اعتقاد بقده ضعیف طهماسب الصفوی الموسوی الحسینی اینست که هر کسکه حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه را در خواب ببند آنچه ایشان فرمایند همان میشود - و درین شک نیست که در شب چهاردهم شهر ذیحجه مذکور که از هری^۲ سه منزل بیرون آمده بودیم تب کردم و چند روز مریض بودم * شب در واقعه دیدم که حضرت امیر المومنین علیه السلام در خانه زئیل خان^۳ که در قزوین است و دران محل دولتخانه بود نشسته اند - و جوان محاسن سیاهی که تخمیفاً بیست و پنج ساله بوده باشد در عقب سر آنحضرت بر سر پای ایستاده بود * من پیش آنحضرت رفته زمین خدمت بوسیدم و بدو زانوی ادب نشستم و سوال کردم که یا حضرت قربانت شوم - بدانطرف میروم - آیا مرا با جماعه اوزبک جنگ میشود یا نه ؟ حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمودند که ای طهماسب تا غایت کدام مهّم تو بجنگ ساخته شده که دیگر باره شود ؟ مرتبه دیگر سوال کردم که قربانت شوم بفرمای که حال ما در انطرف آب چون خواهد شد ؟ جواب فرمودند که در انطرف آب هیچ نیست - هرچه هست در این طرف آست * سه مرتبه تکرار این سخن کردم - همین جواب فرمودند * بعد ازان حضرت علی علیه السلام مرا پیشتر طلبیده میفرمود که سه چیز بتو میفرمایم - نظر کن که دران جهد ثمائی - اول نهر علقمی از یادت نرود و دویم آنکه بعد از نغم سمرقند گنبد مراد

^۱ along-nishin those in camp. در چمن النک نشین

^۲ not traceable. هری

^۳ زئیل خان: Governor of Istrābād, p. 38, T. 'A. 'A.

ندارد مسلمان گيست * آن ملعون نارنجی در دست داشته است گفت
 که الحمد لله من برابر این نارنج بغض آنحضرت را در دل دارم * در آن
 محل بهرام میرزا در هرات بود - کس او آمده عرضه داشت آورد که کار
 مردم هرات بجائی رسیده که گوشت سگ و گربه میخورند * بالضرورة
 متوجه خراسان شدیم * عبید ماعون از توجه ما واقف شده فرار نموده
 بجانب الکاء خود رفت *

دران سال قشلاق در هرات واقع شد و امرا و لشکریا بهر محل فرستادم
 که قشلاق نمایند - و خبر آوردند که اولمه بر شرف بیگ و اچه سلطان^۱
 و امرائی که با او بودند آمد و میانه ایشان جنگ شده شرف بیگ
 در جنگ کشته شد *

ما نیز چون محل مقتضی آن نبود تغافل نموده مقید بدان نکریده
 در هرات قشلاق کردیم و گفتیم آنچه خواسته پروردگار است آن خواهد شد -
 اولمه کاری بطواری و دزدی کرده باشد ما را از جای در نباید آمد -
 از جانب خواندکار این معامله نشده است و او بر سر الکاء ما نیامده *

دیگر در بهار این سال برادرم القاصب^۲ را با بعضی امرا همرا
 نموده بجانب مرو فرستادم و مثنا سلطان و حسین خان و امیر بیگ
 روملو را با بعضی از قورچیان بغرجستان فرستادم و من بطواف حضرت
 امام الثامن و الضامن ابو الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام رفته
 ایشان همگی فتح مرو و غرجستان کردند و بهرات آمدند و من فیز زیارت
 نموده بهرات معاودت نمودم * مدت یکماه در هرات نشستم و از یازدهم

^۱ not traceable. اچه سلطان

^۲ not traceable. القاصب

بغداد قشلاق نمائیم * اگر در فصل بهار خواندگار بر سر ما آید از اینجا از راه شهر روزبه بقدریز آئیم و اگر خواندگار به تدریز رود ما از دیاربکر بجانب سیواس رویم *

چون حرف ایشان تمام شد در جواب گفتم که یاران حضرت خواندگار بغزا بجانب فرنگ رفته - ما که بالکاء او رویم کار ما پیش نخواهد رفت - و اگر چنانچه او برادر و فرزند مرا کشته باشد چون بغزای کفار رفته بالکاء او نمیرویم و دین را بدنیا نمیفروشیم * بعضی گفتند اگر او بر سر ما آید حال ما چون میشود؟ مثلاً سلطان سیبی در دست داشت - بهوا انداخته گفت تا پائین آمدن هزار فرجست^۱ و مصلحت ایست که ما بالکاء خود رویم و قشلاق کنیم - بلکه بهار خواندگار نیاید *

از اینجا معاودت نموده از راه چقر سعد^۲ به تدریز آمدیم * بدوینق الله تعالی درین اثنا خبر آمد که عبید خان اوزبک^۳ بر سهرات آمده و هرات را حصار کرده - و او مردی در غایت ظالم بود - کافر و مسلمان در پیش او یکحال داشت - تا بیکبار رسید عالمی را پیش او می آورند و بکشتن او فرمان میدهد * جمعی شفاعت میکنند که این شخص سید است و بیکناه - او در جواب میگوید بواسطه همین که سید است و عالم من او را میکشم - لعنه الله علیه * و دیگر در مجلس او میگفته اند که هر کس یک جو بغض حضرت امیر المومنین علیه الصلوٰة و السلام

* a common colloquial idiom from the proverb: «ستون بسقون هزار فرج است». This was said by a beggar who found a purse of gold at the second pillar in a mosque.

^۲ چقر سعد not traceable.

^۳ عبید خان اوزبک; son of Muḥammad Sulṭān, a descendant of Changiz Khān. He several times attempted the conquest of Khurāsān; p. 37, T. A. A.

خدام مثنا سلطان گفت لازم نیست ما را با رومیان جنگ کردن - تا حوالی
 ارجیش^۱ میرویم ایشانکه خبر آمدن ما را شنیدند خود گریخته خواهند
 رفت * بهمین حرف کوچ کرده روانه آنصوب شدیم * چون بحوالی قرانقو^۲
 دره^۳ خوی^۴ رسیدیم ولویادکار روچی^۵ از قلعه بتلیس^۶ آمده خبر آورد
 که فیل پاشا^۷ قوبرهای^۸ اسب را انداخته و گریخت * امرا و یوزباشیان
 و قورچیان و عقلا را طلب نموده مصلحت دیدیم که اکفون ما را چه باید
 کرد * جماعت جانبی کرده گفتند که خواندکار بغرنگ رفته ما بالکا
 او میرویم * فیل پاشا فرار نموده در دیار بکر است - ما بسیواس برویم -
 اگر مردم آن محال بواسطه نهب و غارت بر سر ما جمع میشوند آنمحال را
 غارت کرده در مرغش توقف نمائیم و مردم را بر سر خود جمع کنیم *
 خواندکار که باستنبول آید تمامی آنجا را سوخته چول^۹ کنیم و هرکه همراه
 ما آید کوچانیده همراه بیاریم و هرکه نیاید قتل و غارت کنیم و در دیاربکر
 چندان باشیم که خواندکار بالکاء خورم^{۱۰} و عماسیه^{۱۱} بیاید * ما دیاربکر را نیز
 سوخته و غارت کرده ببغداد رویم و از آب موصل^{۱۲} گذشته زمستان در حوالی

^۱ ارجیش ; a place on Lake of Vān.

^۲ قرانقو not traceable.

^۳ خوی, *Khoy*, a town to the N.-E. of Salmās; Le Strange's "Lands of the Eastern Caliphate," p. 166.

^۴ ولویادکار روچی not traceable.

^۵ بتلیس, a town near the S.-W. corner of Lake of Vān. In the text the word is always تلایس

^۶ p. 49, T. 'A. 'A.

^۷ Nose bags?

^۸ چول to lay waste, make a desert of.

^۹ خورم not traceable.

^{۱۰} عماسیه, Amasia.

^{۱۱} آب موصل, Mosul stands on the western bank of the Tigris; but apparently the river Zāb is intended here.

ابراهیم پاشا تجاوز نمی‌کرد و اگر یک سخن او رد میشد البته دیگری درجه قبول می‌افتاد * ابراهیم پاشا بسختن اولمه فریب خورده تلبیس^۱ را باو داد و لشکر همراه کرده بر سر شرف بیگ کرد^۲ فرستاده و شرف بیگ قاب مقاومت نیارنده پیش ما آمد * باوجود آنکه هابیل بیگ^۳ مهماندار که از نزد ما بایلچیگری رفته بود در خدمت خواندگار بود لشکر باولمه داده فرستادند * بعد از آنکه خواندگار سه منزل بجانب فرنگ رفته بودند هابیل بیگ را روانه کردند و نوشته بودند که شرف بیگ را گرفته بفرستند * امرا گفتند که حضرت خواندگار را اگر لطفی با ما می بود اولمه را درانطرف الکاء داده در برابر ما نمی‌فرستاد و از تربیت کردن نوکر ما و در برابر داشتن بوی دشمنی می‌آید * صلاح دیدند که ایلچی دیگر فرستاده تحقیق نمایند که ایا حضرت خواندگار با ما بر لطف هست یا نه * حسین خان شاملو مثلاً سلطان و عبد الله خان^۴ و ابول الدی اقا^۵ و حاجی لر^۶ که اول وکیل و یردک سلطان بود^۷ و آخر دده اسمعیل میرزا شد اورا^۸ فرستادم * نوشتم که وایمه از پیش ما گریخته نزد شما آمده - شما وایمه را بفرستید تا ما شرف بیگ را بفرستیم - چرا باید جهت اولمه و شرف بیگ میان بادشاهان اسلام نزاع شود ؟ ایشان قبول نکردند و در جواب نوشتند که اولمه پناه بما آورده - اورا نمیتوان داد - شما شرف بیگ را بدهید - من بعد اگر از پیش شما کسی آید ما نیز بفرستیم * ازین اخبار معلوم شد که خواندگار بر سر پرخاش است - آخر خود بر سر ما خواهد آمد یا لشکری بر سر ما خواهد فرستاد *

1 Vide p. 17, note 4.

۲ not traceable.

۳ not traceable.

۴ عبد الله خان امچانلو on p. 57, T. 'A. A., styled

۵ not traceable.

۶ not traceable.

۷ not traceable. Can this be an error for سلطان ویردک سلطان ؟

۸ Should this be آنها را ؟

مفاجع خود را^۱ از یکدیگر دریغ نمیدارند^۱ و ایشانرا اموال و اسباب داده جمع کثیر بهم رسانیده بودند * وزرا این خبر را بعد از چند روز که مشخص میشود بمن عرض کردند * جمعی از غازیان شیر شکار را بقصد او فرستادم * این جماعت در راه حیفی میکنند که در شب بیخبر بر سر اردوی اولمه بریزند و تمامی اموال و اسباب او که بظلم و ستم بهم رسانیده صاحب شوند * آن حرام زاده خود ازین معنی آگاه میگردد و شب اردو را گذاشته بجانب وان^۲ میگریزد و در شبی که غازیان بر سر اردویش میریزند غیر آغور^۳ و کنیز و خدمتگاران کس دیگر نبوده * چون پیمانۀ عموش هفوز پر نشده بود بدر رفت * اموال و اسباب تمام بجای مانده او را متصرف شدند و جمعی بگرفتن اورتقند که او را بدست آورند - اما در اصل مردی مغنی و موزر بود - بغیر از حضرات ائمه معصومین (صلوات الله علیهم اجمعین) هرکس دیگر را بازی میداد * از وان نیز فرار نموده بروم رفت * میگفتند که با ابراهیم پاشا بغایت مصاحب شد چنانکه ابراهیم پاشا با او درد دل میگفته که از سلطان مصطفی بغایت ترسانم * اولمه در جواب گفته که دیار شرق خالی است و اکثر امرای قزلباش با من متفق اند - اگر پاشا بانجانب متوجه گردد متعهد میشوم که آن ملک را مستخر سازم و پاشا در ملک آذربایجان و عراق و فارس پادشاهی کند و هر سال جهت خواندگار پیشکش فرستد و حالا تلبیس^۴ را بمن دهد که پیشتر بروم و با مردمی که با من متفقند سخن بگویم و شما از عقب بیایید * چون حضرت خواندگار از سخن

1 Error in text; apparently با should be به and the و after نمیدارند should be deleted.

2 وان, Lake of Vān.

3 آغور not traceable. Can it be an error for عجزور?

4 تلبیس apparently an error for تلمیسی a place near Lake Vān.

از میر جعفر اوحنی^۱ قهری در دل داشت التماس عزل او نمود * بواسطه
 خاطر او از وزارت عزلش کردم و جای او را باحمد بیگ نور کمال اصفهانی^۲
 دادم * چون رفع فتنه تکلوشد بزرگ زادگان اویماقات^۳ را بمناصب عالیه
 فراخور حال سرفراز گردانیدم و بعضی را که رتبه امارت نداشتند بامارت
 رسانیدم و عالمی امن و امان شده بود *

درین وقت لوی ئیل سفه ثمان و ثلثین تسعمائة^۴ اولمه تکلو^۵ که در
 زمان حضرت خاقانی پدرم یسارل بوده و بعد از ان ترقی نموده ایشک
 اقای بوده من او را مرتبه امارت داده بودم و در بارس ئیل که بسفر خیر
 اثر خراسان می رفتیم امیر الامرائی آذربایجان کردم^۶ و مقرر فرمودم که
 سی صد کس به یساق^۷ خراسان فرستد و او درانجا باشد * درینوقت که
 معاملت عصیان و قتل جماعه تکلو روی داده اولمه بدار السلطنه تبریز رفته
 اراده گرفتن داروغه میکند و اسپان خاصه ما که دران ولایت بودند متصرف
 شده و کنیزانی که بجهت طلا دوزی بزرگوزان قهریز سپرده بودیم ستانده
 بملازمان خود قسمت نموده خیمه مقش خاصه ما را که در فراشخانه
 تبریز بود صاحب گردیده * مردم متمولی که دران حدود بودند هر یک را
 بهبانگ گرفته اموال ایشانرا متصرف شده از تبریز بیرون میبرد و با بعضی
 از مردم سارلو^۷ که بالکاد و زندقه معروفند و از غایت وقاحت و اباحت

معتمد الممالک ولد پیرزاستی one میر جعفر : there are two میر جعفر اوحنی^۱
 of the *Tabatabāyeh* Sayyids, and the other میر جعفر ساوجی mentioned as the
 وزیر دیوان T. 'A. 'A., p. 117.

• ^۲ احمد بیگ نور کمال اصفهانی not traceable.

^۳ اویماق Oymāq is the name of a Tartar tribe.

^۴ اولمه تکلو not traceable.

^۵ دادم ? error for کردم ?

^۶ یساق T., guard, escort.

^۷ سارلو not traceable.

جای جوهره سلطانرا به پسر بزرگش شاه قباد^۱ داده بودم جای او را به برادر کوچک تر او علی بیگ^۲ دادم و هر دو را بسطانی موسوم گردانیدم * امرای استاجلو و ذوالقد و افشار چون مدتها تسلط طایفه تکلورا کشیده بودند تاب نیارزدند و بنیاد عربده در خفیه میکردند * پسران جوهره سلطان بی آنکه با من صلاح به بیغند یک دو سه نفر از جماعت استاجلو و ذوالقدر و افشار کشته بودند و بالکلیه طایفه تکلو مکمل و مسلح گردیده بدر دولتخانه جمع شده بودند * این معنی بسیار بسیار بر خواطر گران آمده حکم قتل جماعت تکلو کردم * امرای معتبر ایشان مثل پروانه بیگ قورچی باشی^۳ و ابراهیم خلیفه مهر داد^۴ بقتل آمدند - و امیرزادهای تکلو را یک یک و دو دو بسته بدرگاه می آوردند و همان شربت که اندک روزی پیش ازین بغازیان شاملو در واقعه حسینخان چشانیده بودند می چشیدند * 'آفت تکلو' تاریخ این واقعه شد و بقیه السیف فرار کرده خود را بمعهد خان شرف الدین اعلی^۵ حاکم بغداد رسانیدند و محمد خان بعضی را که ماده فتنه و فساد بود کشت - مثل شاه قباد سلطان پسر جوهره سلطان و قدومس سلطان^۶ که خمیر مایه فتنه بودند کشته شدند و سرهای ایشانرا بنابر یکجبهتی بدرگاه فرستاده * و حکم استمالت برای حسینخان شاملو بغارس فرستادم و او بدرگاه آمد با او بر سر لطف آمدم * امیر الامرائی را باو و عهد الله خان استاجلو دادم * چون حسین خان

۱ شاه قباد not traceable.

۲ علی بیگ, Governor of Shiraz.

۳ پروانه بیگ not traceable.

۴ ابراهیم خلیفه مهر داد, p. 18, T. 'A. 'A.

۵ محمد خان شرف الدین اعلی, vide p. 37, T. 'A. 'A.

۶ قدومس سلطان not traceable.

خان^۱ هرات را گذاشته از راه سیستان بفارس رفته بودند * بهرام میرزا^۲ را بحکومت هرات تعیین نمودم و قاضی بیگ^۳ پسر حرکن حسن تکلوه^۴ را لل شاهزاده کردم و ما از راه بیابان طبرس و یزد باصفهان آمدیم و تشلاق درانجا کردیم * اما چون اوزبک از آمدن ما آگاه شده بودند سرور را گذاشته بماوراء النهر گریخته بودند - اما درینوقت میانم مجتهد الرمانی شیخ علی عبد العالی^۵ و میر غیاث الدین منصور صدر مباحثات علمی صدور یافت * با آنکه مجتهد الرمانی غالب بود اذعان اجتهاد او نکردند و مدار بر عاف داشتند - طرف حق را منظور داشته اجتهاد را بدو ثابت کردیم *

و در ترشقان نیل سبع و ثلثین و قسمائے حسین خان و سام میرزا که خود سر هرات را گذاشته بشیراز رفته بودند امرای شفاعت نموده در ییلاق کدومان^۶ اصفهان ایشانرا با قشون و حشر بدرگاه آوردند - سام میرزا تا بخدمت آمدن چند مرتبه پوشانی بر زمین سوده در غایت شومندگی بود و امیدوارش کردم و اورا همراه خود بدرون حرم بردم و تا بیگم را که بمنزل مادر او بود دیده - همشیرهها بدیدن سام میرزا مسرور گردیدند * اینمعنی بر حسینخان شاق آمده - وقت سکری حسینخان مکمل و مسلح گردیده با حشر و لشکرش بر سر دولتخانه آمدند و غوغا بلند کردند - قورچیان ذو القدر و قورچیان شاملو که در کشیک بودند جنگ مردانه کردند و بتیة السیف حسین خان از راه اصفهان بفارس گریختند - و بعد ازان چون

the دومیش خان حسین خان شاملو perhaps حسین خان 1
• Hākīm of Hirāt, p. 36, T. 'A. 'A.

2 بهرام میرزا, one of the cousins of Shāh Tahmāsp.

3 قاضی بیگ not traceable.

4 تکلوه حسن حرکن not traceable.

5 شیخ علی عبد العالی p. 107, T. 'A. 'A.

6 کدومان اصفهان ییلاق کدومان اصفهان not traceable.

بر ذو الفقار بیگ دست یافته بشمشیرش گرفتند - و سرش را در روز پنجشنبه سیوم شهر شوال نزد من آوردند - و بغداد مفتوح شد * محمد سلطان شرف الدین اعلی را ^۱ محمد خان لقب کرده حاکم بغداد کردم - و نسق مهمات قلعه و لشکری و قورخانه و آذوقه قلعه را درست کردم و بهمگی خود را رسیدم و بامید دیگران نگذاشتم و بعراق عجم باز گشتم * و در حوالی فارسچین ابهر * میر قوام الدین حسین وفات یافت * چون بقزوین رسیدم جای او را بمیر غیاث الدین منصور شیرازی ^۲ دادم - و با امیر نعمت الله حلی ^۳ شریک شدند - و بعد از فوت میر نعمت الله صدارت بروقرار گرفت *

و در پارس نیل سته ست و ثلثین و تسعمائة بقیه امرای استاجلو که در گیلان بودند - چون بدر خان ^۴ و مثلث سلطان ^۵ و حمزه سلطان برادر جابان سلطان در قزوین بمر بساط بوسی رسیدند - برای هر یک الکا تعیین کردم - و گفتم که آن روزگار که پیش ازین دیده بودید رفت - الحال بدانید که بچه طریق سلوک خواهید نمود - چرا که بتحقیق دانستم که درات را خدا میدهد - و بجهد و جهد و قوت امرا سوای زیان بکس چیزی نمیرسد - پس درین صورت رضای الهی را منظور داشتن و در رفاه حال عجزه و مساکین و رعایا کوشیدن اولی است * بخاطر جمع بدفع اوزبکان که در مرو جمع شده بودند روانه آنصوب شدیم * چون قبل ازین سام میرزا ^۷ و حسین

^۱ محمد خان شرف الدین غلی p. 37, T. 'A. 'A.

^۲ فارسچین ابهر Fārisjīn, an important village in the district of Kazvin, on the road to Abhar a city to the west of Kazvin.

^۳ میر غیاث الدین منصور شیرازی p. 107, T. 'A. 'A.

^۴ p. 52, T. 'A. 'A.

^۵ بدر خان not traceable.

^۶ مثلث سلطان apparently an error for محمد سلطان vide p. 35, T. 'A. 'A.

^۷ سام میرزا the third brother of Shāh Tahmāsp; vide p. 45, T. 'A. 'A.

پسنداندند - و فردی که از لشکر ما گریخته بودند باز در آن روز بما ملحق گردیدند - و آن شب در آن صحراء بسر بردیم و نمیدانستیم که احوال عید اوزنگ بکجا رسید - و باز بخاطر می رسید که مبادا اینها ما را مکرال (؟) کرده باشند * در آن شب آقا و مولای خود حضرت امیر المومنین و امام المتقین و یعسوب الدین اسد الله الغالب علی بن ابی طالب علیه السلام را در واقعه دیدم که بر روی من تبسم فرموده گفت فتحی نیکو الحمد لله ترا میسر شد - چون صبح شد دانستم که اوزنگ شکست خورده و گریخته اند - تا به نیشاپور متعاقب^۱ - هر که مانده بود کشته شد - و خراسان را از لوث وجود و خبیث جنود اوزنگ پاک کرده به نیشاپور آوردم^۲ - و بواسطه خبر بغداد توقف نکردم و بقزوین آمدم - و لشکریا فرمودم که در قم قشلاق نمایند - و در قزوین بتهیه عراق عرب مشغول شدم - و درین زمستان آنچه لازمه بود مهیا کردند - و بعضی مغازب که موقوف مانده بود بجمعی که لایق بود دادم - چنانکه منصب صدارت را بامیر نعمت الله حقی^۳ که دعوی اجتهاد میکرد با میر قوام الدین حسین نقیب اصفهانی^۴ شریک کردم * بساعتی نیکو در روز اودنیل سنه خمس و ثلثین و تسعمائه از قزوین بجانب بغداد روانه کردیم - هوا بغایت گرم بود - و مدت محاصره بسیار طول یافت - و فتح حصار بغایت مشکل بود - بمرحمت الهی و شفقت حضرات ائمه معصومین (صلوات الله علیهم)^۵ شامل حال گردیده و قضا را علی بیگ یتکپاش اغائی^۶ نبیره صوفی جلیل موصول و برادرش احمد بیگ

1 Mā understood before tā.

2 Error for āmadam ?

3 p. 107, T. 'A. 'A. امیر نعمت الله حقی

4 p. 107, T. 'A. 'A. امیر قوام الدین حسین نقیب اصفهانی

5 Apparently فتح is understood before فتوح.

6 علی بیگ یتکپاش اغائی not traceable.

7 موصول جلیل صوفی not traceable.

بن علی بیگ، مشهور بخود سلطان، که در آنوقت حاکم کهتران^۱ بود - بر سیر
عمش ابراهیم خان موصول^۲ که قشون امیر خانی بدر منصوب گشته بود -
و به حکومت بغداد و عراق عرب رسیده در آن حین در نیلاق ماهی دشت^۳
بوده ایلغار کرده عم خود را با اکثر بنی اعمام خود در بغداد بقتل رسانیده -
خصوصاً مرجومک سلطان بن^۴ امیر خان را کشته و والی تمام عراق عرب
گردیده * گفتم حالا وقت آن نیست هرچه خواست پروردگار است چنان
خواهد شد - و الحق ایندفعی هم فتحی بود - و حالا در حساب بغداد
از ما شد - و بدیگر چیزها مقید نشدم و متوجه دفع اوزبک شدم * در بیرونه
جام^۵ مضاف روی داد - اول مرتبه دفیله^۶ از جانب اوزبک بر قزلباش آمده
یعقوب سلطان قاچار^۷ و والامه سلطان^۸ تکلر و دیگر امرای دست راست
شکست خورده پشت بر گردیدند - و اوزبکان بکسپ افتادند * توکل بذات
پروردگار و توسل بمعیت مضرات ایمة معصومین صلوات الله علیه اجمعی
کردم - و قدم چند پیشتر رفتم * قضا را قورچی از قورچیان ما بعید^۹ رسیده
شمشیری بر او میزدند و ازو در گذشته بدیگری مشغول میگردد - و قلیچ بهادر^{۱۰}
و دیگر جانداران اوزبک عبید را زخم از میان بدر بردند و کوچکو نجبی خان
و جانی خان بیگ چون ازین حال آگاه میشوند هزیمت کرده تا بمرو نه

^۱ کهتران ; in one MS. : not traceable.

^۲ ابراهیم خان موصول not traceable.

^۳ ماهی دشت a tract of open country near Kirmānshāh.

^۴ مرجومک سلطان not traceable.

^۵ جام in one M.S.

^۶ دفیله : copyist's error in both MSS.

^۷ یعقوب سلطان قاچار Wālī of Meshhed ; vide T. 'A. 'A., p. 40.

^۸ والامه سلطان تکلر p. 40, T. 'A. 'A.

^۹ عبید, apparently the chief of the Uzbaks.

^{۱۰} قلیچ بهادر mentioned as خان قلیچ on p. 35, T. 'A. 'A.

وسپاهی و اکابر و اهالی هر کسکه بود حاضر گردیدند * اولا اخی سلطان تکلو
و دمری سلطان شاملو^۱ که در جنگ عیبید اوزبک کشته شده بودند
بی رضای من رفته بودند و میخواستند که رشید و صاحب داعیه باشند -
ندانستند که کار بکوشش نیست *

ای بکوشش فتاده از پی بخت

بخت و دولت بکار دانی نیست

هر کرا جاده و مال و هشت هست

جز بتائید آسمانی نیست

جای اخی سلطان تکلو را و الکاء او که در قزوین به محمد بیگ شرف الدین
اغلی تکلو دادم - و او را لقب محمد سلطان نهادم - و جای دمری سلطان را
به محمد بیگ روملو که هم از ملازمان او بود دادم - و همچنین ایالت و حکومت
هر بلاد و دیار بهر کسکه قابلیت آن داشت ارزانی داشتم * درین وقت
رسول اقامی جلودار آمد - از احوال پرسیدم - گفت که زنیل خان^۲ حاکم
استرآباد و جگر کرد سلطان شاملو^۳ صاحب سبزووار و مصطفی سلطان
تیولداز^۴ ساوه^۵ در فیروزه کوه^۶ با راهش بهادر اوزبک^۷ جنگ کرده
هر سه بقتل آمدند - و اوزبک قوت تمام گرفت - من کارسازها بهر که
می بایست کردم * با لشکر آراسته در ابتدای سیچقان نیل اربع و ثلثین
و تسعمائة متوجه خراسان شدم * در طهران خبر بمن رسید که ذوالفقار بیگ^۸

۱ p. 38, T. 'A. 'A. دمری سلطان شاملو

۲ vide T. 'A. 'A., p. 38. زنیل خان

۳ not traceable. جگر کرد سلطان شاملو

۴ pp. 82 and 105, T. 'A. 'A. مصطفی سلطان

۵ midway between Hamadān and Rayy. ساوه

۶ is a mountain between 'Irāq-i 'Ajam and Māzandarān. فیروز کوه

۷ not traceable. راهش بهادر اوزبک

۸ In T. 'A. 'A., p. 72. ذوالفقار علی بیگ

رسید که امرای^۱ استاجلو از رشت پاردبیل رفتند - و بادنجان سلطان^۱ روملو^۱ -
 هاکم آنجا بوده است - احمد اقای چارشلو^۲ تواجی^۳ و کپک سلطان کشته شدند *
 و از آنجا متوجه خچور سعد^۴ که اردوی دیو سلطان در آنجا مسکن و مقام
 داشت شده دیو سلطان و جوهه سلطان این خبر شنیده در روز جمعه
 بیست و نهم رمضان در ازبه چای نخچیران^۵ بایشان رسید * جنگی میکنند -
 و شکست بر استاجلو افتاده کپک سلطان کشته میشود و محمدی بیگ^۶
 ولد بهرام بیگ قراملو^۷ گرفتار شده بقتل میرسد * در تاریخ بیست و ششم
 شهر شوال این اخبار را چون شنیدم باز گردیدم - بقزوین آمدم - تا مخدیان
 آمده این اخبار مشخص شود - و درویش بیگ^۸ و حمزه بیگ حاجلوی^۹
 ترکمان ایشک اقای که از درگاه رو گردان شده بودند باید دیگر مغازعه
 نموده هر دو کشته میشوند * الحق این مقدمات فتوحاتی بزرگ است
 که از جانب الله تعالی رو میدهد * در قزوین درین وقت بحقیقت پادشاه
 شدم - و بعضی از متمرّدین که در هر محل بودند هریک را بنوعی از
 میان برداشتم - و در تاریخ روز پنجشنبه دوازدهم شهر ذیحجه بساعتی نیکو
 بدیوان خانه پدرم که در قزوین است آمدم - و جار فرمود که از امرا

۱. Governor of Ardabil ; killed in his ninetyeth year in the battle between the Rūmlū and the Istājilū ; 'vide' T. 'A. 'A., p. 36.

۲. احمد اقای چارشلو not traceable.

۳. تواجی , T., inspector, overseer.

۴. 'vide' T. 'A. 'A.

۵. ازبه چای نخچیران azba, T., a subterraneous passage ? Nakhchivān in Azarbayjān, to the north of the Aras river. "Along the underground passage of the river of Nakhchivān ?" (vide Le Strange, *Lands of the Eastern Caliphate*, p 167.

۶. محمدی بیگ p. 121, T. 'A. 'A.

۷. بهرام بیگ قراملو p. ۳7, T. 'A. 'A.

۸. درویش بیگ not traceable.

۹. حمزه بیگ حاجلوی not traceable.

شد که سامان داده بدرگاه فرستد * و تحصیل آن را بعلیقان بیگ تکلو^۱ نبیره برون سلطان رجوع کردم - و فرمودم که بنی اعمام او میر عبدالله وسید زین العابدین را نزد ما آورد - و آقا محمد روز افزون را دیگر دخلی در مهمات مازندران نبوده باشد * در شب جمعه پنجم شهر شوال سنه اثنتین و ثلاثین و تسعمائة میر شاهي مذکور را لقب خانی داده باخلاق فاخره باتفاق علیخان بیگ تکلو روانه آن جانب نمودم * بعد از چهارده ماه میر عبد الله وسید زین العابدین را با میر مراد^۲ شریک نمودم * چون اعمالش مرضی طبع نبود معزول شد * ترک خورده^۳ در شهر ربیع الثانی سنه ثمان و ثلاثین و تسعمائة وفات یافت - مردی بغایت شارب الخمر و سفاک بود - اما برادرش سید زین العابدین مرد متقی و عالم است * تولیت امامزاده واجب التعظیم والتکریم امام زاده حسین بن سلطان علی بن موسی الرضا علیه السلام با نقیب الاشرافی باو ارزانی داشتیم - و الحال اراده آنست که چون مردی عالم و دین دار است بایلچی گوی نزد حضرت خواندگار^۴ باستقبول روانه نمایم * در تذکراتیل سنه ثلث و ثلاثین و تسعمایه خبر غوغای اوزبک و محاصره هرات درمیان آمد * خود عازم خراسان شدم * در ساوج بلاغ^۵ خبر رسید که اخي سلطان تکلو^۶ و مری سلطان شاملو در بستان با عبید اوزبک^۷ جنگ کرده کشته شدند - و خبر دیگر از آذربایجان

^۱ not traceable. علي خان بیگ تکلو

^۲ not traceable. میر مراد

^۳ not traceable. ترک خورده

^۴ سلطان سلیمان خواندگار; Sulṭān of Rūm: vide T. 'A. 'A., p. 49.

^۵ ساوج بلاغ, a city in Azerbaijan.

^۶ and اخي سلطان شاملو mentioned on p. 38 T. 'A. 'A.

^۷ عبید خان اوزبک on p. 36 of the T. 'A. 'A. mentioned as

اعلی استاجلو حاکم کرمان هم بدیشان ملحق میشود * دو بار دیگر در میان این طوائف و استاجلو در الکاء حرزویل^۱ جنگی عظیم میشود - و پیاده بسیار که از گیلان بمدد آمده بودند کشته میشوند - و شکستی عظیم باستاجلو و گیلانیان میرسد * در قزوین بودم که خبر فتح بمن رسید و سر بسیار از آنجماعه آوردند چنانکه از سرهای ایشان مناری در قزوین ساختند - و ایشان باز برشت میروند و احمد سلطان و غیره بری و خار - و این قشلاق اولین بود که در قزوین شد - و همچنین فتح روی داد * و درین سال میر شاهي^۲ بن عبد الکریم ابن عبد الله از سادات مرعشیه قوامیه که اباً عن جد فرمانده مازندران بوده اند بنیرؤ امیر قوام الدین^۳ المشهور بمیر بزرگ المرعشي که در تاریخ شهر محترم سنه احدی و ثلثین و سبعمایه وفات یافته و در آمل^۴ مازندران مدفون است - و ایشان از سادات صحیح النسب اند - بدین موجب که میر قوام الدین و هو ابن سید صادق بن سید ابی صدوق عبد الله سید ابو هاشم سید علی بن سید ابو محمد سید حسن بن سید علی مرعشي بن سید عبد الله بن سید محمد الاکبر بن الحسن بن الحسن جمعفر بن امام علی بن الحسنین زین العابدین علیه السلام و او را چند پسر بوده از آنجمله سید نصیر الدین والی آمل و سید فخر الدین سردار بعضی از رستمدر^۵ و سید کمال خادم ساری بوده - و بعد ازیشان در الکاء مذکوره فرمانفرما بوده اند با هدایای بسیار خود را در قزوین بمارسانید - و از آقا محمد روز افزون^۶ و بنی اعمام خود شکایت نمود - و مبلغ کل بقایای مازندران را متعهد

^۱ Harzawil not traceable. الکاء حرزویل

^۲ میر شاهي بن عبد الکریم not traceable.

^۳ امیر قوام الدین not traceable.

^۴ آمل Māmulcapital of Māzandarān.

^۵ رستمدر Rustamdār, name of a province in Māzandarān.

^۶ آقا محمد روز افزون not traceable.

تذکره طهماسب

و سیرایت قیل سله اثنین و ثلثین و تسعمائة - کپک سلطان آستاجلو که در
 قبیله او الکوش را قطع کرده بودند بقصد مقابله جماعت روملو و تکللو در
 اوائل شهر رجب از طرف خلخال^۱ بسطانیه آمده بعضی امرای استاجلو
 مثل قلنج خان^۲ بن خان محمد تقی بیگ تمشلو برادر زاده سارویز^۳ قورچی
 باشی سابق و نذر بیگ^۴ که قورچی باشی بود و کردی بیگ^۵ بدویوسنه
 متوجه اثر شدند - و در چاشت روز شنبه چهارم ماه شعبان در مقام هشتاد
 جفت که ترکان سکسنجک^۶ گویزد شروع در جنگ میفمایند - و درین اثنا
 قراجه سلطان^۷ تکللو از همدان میرسد - رسیدن همان و کشته شدن همان میشود -
 و برون سلطان تکللو هم بقتل آمد - اما قورچیان و امرای روملو و تکللو زور
 می آورند - و امرای استاجلو گریخته بآبر^۸ میروند و در آنجا نیز ایلعار کرده
 جماعت تکللو بدیشان میرسند - بالضرورة بطارم^۹ رفته بمظفر سلطان گیلانی^{۱۰} حاکم
 رشت مقوسل میشوند * درین وقت عبد الله خان استاجلو^{۱۱} ولد قرا خان که
 برادرزاده خان محمد بود قاضی جهان قزوینی را از قلعه کُری خلاص کرده
 بما رسانید و اظهار مخالفت جماعت روملو و تکللو کرد * احمد سلطان^{۱۲} صوفی

۱ خلخال on the Caspian.
 ۲ قلنج خان not traceable. A قلنج خان is mentioned in the T. 'A. 'A.
 as being of the Istājilū tribe.
 ۳ سارویز not traceable.
 ۴ نذر بیگ not traceable.
 ۵ کردی بیگ not traceable.
 ۶ هشتاد جفت not traceable.
 ۷ قراجه سلطان, Governor of Hamadān, vide T. 'A. 'A.
 ۸ آبر, Abhar, west of Kazvin.
 ۹ طارم Tarm or Tārum, name of two towns, one in the Jibāl or Iranian
 rāq, and the other in Fārs.
 ۱۰ مظفر سلطان گیلانی mentioned in the T. 'A. 'A.
 ۱۱ عبد الله خان استاجلو mentioned on p. 104 of the T. 'A. 'A.
 ۱۲ احمد سلطان صوفی p. 40 T. 'A. 'A.

و تارین بیگ قاچار را^۱ بقتل رسانیدند - و قاضی جهان را^۲ گرفته بقاعه لری فرستادند - و وزارت را بمیر جعفر اوچی^۳ که بسلسله دیو سلطان مربوط بود دادند * چون کپک سلطان صحبت را چنین دید متوجه اکفاء خودش - و جوهه سلطان را رکن السلطنت نوشتند - و درین سال امیر جمال الدین صدر^۴ و میر محسن رضوی قمی^۵ بخلد برین شناختند * ادخلوها بسلام آمین تاریخ وفات ایشان است * چون دورمیش خان شاملو که لله سام میرزا بود در هرات فوت شده و جای او را بحسین خان بن عیدی بیگ شاملو که برادرش بود داده بودم - جناب خواجه حبیب الله سارچی^۶ که وزیر دورمیش خان بود - فرصت یافته خواجه صاحب را با دو پسرش و دیگر معارف مثل میرزا قاسم میرکی^۷ بامروزی هفتاد نفر بقتل رسانیدند * این مقدمه بسعی طایفه شاملو و احمد سلطان افشار^۸ شده بود - و احمد گورگانی^۹ اصفهانی بجای او نشسته بود * برین مقدمات مذکور صدر میگوید تا ببینم درمیانه خواسته کردگار چیست - که درین وقت علی سلطان ذوالقدر حاکم شیراز در تبریز متوفی شده قشون و الکا^{۱۰} کشور و مردم او را بمراد سلطان برادرزاده او نامزد کردند - اما بر او قرار نگرفت * بکمره سلطان چمسلو^{۱۱} ذوالقدر مقرر شد *

۱ تارین بیگ قاچار not traceable.

۲ Called *Hasan-i Qazvini*; was one of the ministers of Shāh Tahmāsp.

۳ میر جعفر سارچی A. 'A. 'A. is mentioned on p. 117 T. 'A. 'A.

۴ امیر جمال الدین مهر vide p. 107 of the T. 'A. 'A.

۵ میر محسن رضوی قمی not traceable.

۶ خواجه حبیب الله سارچی in the T. 'A. 'A. a *Khawāja Ḥabībū'llāh-i-Isfahānī* is mentioned as being a calligraphist.

۷ میرزا قاسم میرکی p. 40 T. 'A. 'A.

۸ احمد سلطان افشار not traceable.

۹ احمد گورگانی not traceable.

۱۰ الکا, T, "province; territory."

۱۱ حمزه سلطان چمسلو p. 108 T. 'A. 'A.

بدانصوب کردیم * چون داخل تبریز شدیم نزل در باغ غلقان تبریز افتاده *
 مرا را جمع نموده درین باب جانقی^۱ زدیم * دیو سلطان^۲ که در امیرالامرائی
 مقدم بر کپک سلطان بود دفع اوزبک را متعهد شد - بشرط آنکه امرای
 عراق و فارس در ییلاق لاریجان^۳ سرحد طبرستان^۴ بدو ملحق گرداند *
 درین باب احکام باو دادیم - که جوهه سلطان تکلو حاکم اصفهان و علی
 سلطان ذوالقدر والی شیراز و قارچه سلطان تکلو^۵ حاکم همدان و برون سلطان
 تکلو^۶ حاکم مشهد در ییلاق مزبور پیش او جمع شوند - و دفع اوزبک از
 خراسان نمایند * چون جماعت مذکور را جمعیت رو میدهد مقدمه اوزبک
 را موقوف کرده دفع استاجلو^۷ را پیش نهاد خاطر کرده بخراسان نرفته
 باز گردیدند * چون این خبر بما رسید کپک سلطان^۸ باعتقاد آنکه بملایمت
 رفع آن شود - از روی تعظیم استقبال ایشان کرده در توکمان کندهی^۹ بابشان
 میرسد - و باتفاق نزد ما که در خارج تبریز چونداب^{۱۰} بودیم آمدند * بعد
 از آنکه پابوس کردند در همان روز بهانه دفع ننگه قرانچه بیگ استاجلو^{۱۱}

۱ جانقی، T., consultation; deliberation.

۲ From Balkh: vide p. 35 of the *Tārīkh-i 'Ālam-ārā-yi 'Abbāsī*, Tihārān edition.

۳ لاریجان, Lārījān, a fortress near Qamāvand and Firūzkūh.

۴ طبرستان is another name for Māzandarān.

۵ Mentioned on p. 35 of the *Tārīkh-i 'Ālam-ārā-yi 'Abbāsī*, Tihārān edition.

۶ On the same page of the above work it is stated that Barūn Sulṭān was killed in the battle between the Umarū^۲ of Istājilū and Taglū.

۷ استاجلو, vide p. 104 T. 'A. 'A.

۸ Known as Muṣṭafā Sulṭān; he was the Sarkhayl-i Sipāh: 'vide' p. 35 of the T. 'A. 'A.

۹ ترکمان کندهی not traceable.

۱۰ چونداب, name of a place in Tabriz.

۱۱ قرانچه بیگ استاجلو is mentioned in the T. 'A. 'A., p. 35, as being killed by Div Sulṭān.

تذکره طهماسب

بجای برادرش چاپان سلطان سمت ایالت یافته بود در امپراتوری او با دیو سلطان شریک کردم - و قاضی جهان قزوینی را که از سادات سیفی است و بشرف علم و فضل و حسن خط و انشاء و آداب و رسوم عدیل نداشت بجای میرزا شاه حسین وزارت و صاحب دیوانی دادم - و منصب مدارت را بمیر جمال الدین استرآبادی و میر قوام الدین نقیب اصفهانی دادم - که چون منصب عالی است با یکدیگر برآه روند - چرا که منصب بزرگ است - و مبالغهای کلی میشود که می شاید بمستحقان برسد * و خود بهر ایام بمداخل و متخارج آن را میرسیدم که مبادا العیاذ بالله اگر اندک تقصیری واقع شود در این امر موجب عقاب و مستحق عذاب الیم شوند - و خواجه جلال الدین محمد بنابر بعضی قبایم که از او صادر شده بود مواخذ گشت و آخر سوختنش - و در محل سوختن این بیت میخواند :-

گرفتم خانه در کوی بلا در من گرفت آتش
کسی کو خانه در کوی بلا گیرد چنین گیرد
و مولانا ادهم خیارجی قزوینی هم بقتل رسید * و قشلاق در تبریز شد *
و جوجه سلطان تکلو را آکفاء^۱ اصفهان داده بدانجا فرستادم - چون ششماه ازین مقدمه گذشت دورمیش خان شاملو که لله اخوی سام میرزا بود در هرات وفات یافت - و حسین خان برادرش را که از عمه ام متولد شده بود قائم مقام او کردم * و در تخاقوی نیل احدی و ثلاثین^۱ و تسعمائة به بیلاق سهند و اوجان رفتیم - و روزی چند بعیش و کامرانی میگزیدیم - که درین اثنا خبر آمدن اوزنگ بخراسان رسید - بنا بر این داعیه توجه

^۱ آکفاء ; by this the author means "rulership."

تذکره طهماسب

میدان لافتی که یکی از جمله احادیث نبوی صلی الله علیه و آله که در شان او وارد شده است اینست که لَوْ اجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَى حُبِّ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ لَمَا خَلَقَ اللَّهُ الْفَارَ - امامی که زمان عالمیان از وصف شعله از صفاتش قاصر است - اگر بحر مرکب گردد و اشجار قلم و هفت آسمان ریز شود و جن و انس تا حشر نویسند از هزار یک وصفش نتوانند نوشت - و بر در مدینه علم رسول الله ابو الحسنین علی بن ابی طالب - و بر حضرت ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین باد - اما بعد بخاطر شکسته بنده ضعیف حضرت باری تعالی جل شانه و امت نحیف حضرت خدמי پناه صلی الله علیه و آله و غلام باخلاص حضرت سید الوصیین و اولاد او صلوات الله علیهم اجمعین طهماسب بن اسمعیل بن حیدری الصفوی الموسوی الحسینی خطور کرد - که از احوالات و سرگذشت خود تذکره بقلم آورم که از ابتدای جلوس الی یومنا هذا احوال بچه نوع گذشته تا از من بر سبیل یادگار در روزگار بماند - و دستور العمل اولاد امجاد و احباب شود - تا هر وقتی که بنظر محبتان رسد بدعای خیر یاد آوری نمایند * چون بی تکلف نوشته شده در خورده گیری در نیایند و از شایبه ریب و کذب و ریا مبرا دانند - و الله الموفق والمعین *

بناریض نهصد و سی از هجرت در محل^۱ چاشت روز دوشنبه نوزدهم شهر رجب موافق بیچی ثیل ترکی جلوس بر سرریز جهانبانی واقع شده در سن ده سالگی - و مولود در بیست و ششم شهر ذیحجه سنه^۲ عشرین تسعمائة بوده موافق ایت ثیل ترکی و 'ظل' تاریخ جلوس است - و دیو سلطان رومو^۳ که ام بود - و مصطفی سلطان مشهور بکبک سلطان که

B. 5

43

بسم الله الرحمن الرحيم

سیاس بیقیاس حضرت پادشاهی را سزاست که دولت خسروان
مظفر و منصور بتائید عنایت اوست - و رفعت مغزنت پادشاهان روزگار
بمرحمت و شفقت حمایت او - و این طبقه را از کل افراد انسان
بعنایت خاص مخصوص و ممتاز نمود - و در میان امثال و اقربان بمزید
شوکت و حشمت و ازدیاد جاه و دولت بلند پایه و سرافراز فرمود تا
اسباب و مقدمات و قایم نظام مقاصد عالم که صلاح و سلامت همه در آنست
ترتیب و تمهید نمایند *

* شعر *

بی چشمه سار تیغ سلاطین کامگار

سرسبزی ریاض شریعت طمع مدار

بی سایه سیاست شاهان فتنه سوز

کس در سروی امن نیابد دمی قرار

و درود و صلوات بیشمار نثار حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله باد
که دیباجه کُتُبُ نَبِیَّآ وَ آدَمُ بَیْنَ الْمَاءِ وَالطِّیْنِ را بخاتمۀ و لکن رسول الله
و خاتم النبیین مکمل گردانید - وَ حُجَّتْ بَعَثْتُ لَآئِمَّ مَكْرَمِ الْاَخْلَاقِ به بینۀ
لَا نَبِیَّ بَعْدِی مُسَبَّل و مطرز کرد - و بروصی بر حق و جانشین بلا فاصله
مطلق آنحضرت ابناج حضرت امیر المومنین و امم المتقین و یعسوب
الدین اسد الله الغالب و مظهر المعائب و مظهر الغرائب و آن سرافراز
بخطاب مستطاب انما ولینم الله و رسوله و آن تاجدار سورۀ هل اتی و چهارز

B.I
43

B. I
43

